

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 4/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 09.05.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 09.05.2007. ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 09,40 САТИ

- **Констатује се да је веће у неизмењеном саставу, а да су присутни:**
- **Заменик тужиоца за ратне злочине Кнежевић**
- **Пуномоћници оштећених адвокати Лозналијевић-Даниловић, Томић и Тодоровић.**
- **Одсутни су пуномоћници адвокати Даниловић и Фрањићевић, те Наташа Кандић.**
- **Надаље присутни су браниоци оптужених адвокати Заклан, Јеврић, Пилиповић, Травица, Вукотић, Перески, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков и Машић.**
- **Одсутни су браниоци адвокати Вујин, Продановић, Мијатовић, Перковић, Калањ, Станић, Штрбац, Мамула, Батрићевић и Рајић као браниоци опт. Ланчужанин Милана.**

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Јављам се по заменичком пуномоћју за Ђорђа Калања и колегу Штрбца за окр. Ланчужанина и Драговића.

- **Али ће овог оптуженог по заменичком пуномоћју на данашњем претресу бранити бранилац адв. Снежана Ковачевић у замену за браниоца адв. Калања и Штрбца.**
- **Одсутан је и бранилац адв. Станојловић Бојан, те браниоци опт. Мугоша Горана, Илија Радуловић и Слободан Сташевић.**

АДВ.ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Председниче уз Ваше допуштење и по молби колеге Сташевића, ја ћу мењати колегу Радуловића данас.

- **Али ће овог оптуженог на данашњем главном претресу у замену за одсутне браниоце уз сагласност овог оптуженог бранити бранилац адв. Бељански Владимир.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегинице Ковачевић да ли Ви Калања мењате и у односу на одбрану опт. Драговића, јел тако?

АДВ.СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

- Сви оптужени су ту, ту су и Љубоја, Катић и Мугоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Дозет?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче ја ћу око 11 сати морати да одем на кратко, па ће ме за то време мењати до повратка адв. Јелушић уз сагласност мог брањеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јелушић уз сагласност опт. Љубоја, добро. За данас смо планирали сведоке Трифуновић Новицу, Везмаровић Драгана и Каранфилов Борча. Позовите нам сведоке који су приступили.

Схватио сам да је достава позива за Трифуновића враћена неуручена, његов отац у телефонском разговору са нашом службом каже да је на терену, он је полицајац по занимању као што знате у Крагујевцу и тренутно је на терену.

Констатује се да су приступили сведоци Везмаровић Драган и Каранфилов Борчо.

Није приступио сведок Трифуновић Новица, за кога је достава позива враћена неуручена, а у телефонском разговору са Службом суда за подршку жртвама и сведоцима његов отац је суд обавестио да је сведок на «терену».

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се држи главни претрес и да се

НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

саслушањем сведока Везмаровића и Каранфилова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Каранфилов замолићемо Вас да сачекате у ходнику док не чујемо прво сведока Везмаровића.

Сведок Каранфилов је упућен у засебну просторију, а приступи сведок Везмаровић Драган.

Сведок ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу да ли има промена у Вашим личним подацима које сте дали суду својевремено када сте сведочили у октобру месецу 2004. године?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, нема никаквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих промена, иста адреса и тако даље, добро.

Сведок Драган Везмаровић, са подацима као са записника од 29.10.2004. године, упозорен, опоменут уз подсећање председника већа на заклетву дату за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте верно у складу са сопственим сећањем да нам пренесете, ништа не смете у том смислу прећутати, ја Вас само опомињем на заклетву коју сте као сведок том приликом 29. октобра 2004. године у овој истој судници пред овим истим већем положили, знате.

Господине Везмаровићу да ли остајете при изјави коју сте нам дали том приликом?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, с тим што ако могу само нешто да појасним. С обзиром да задњи пут када сам сведочио било је спорно, били су спорни датуми када се шта догађало, значи и тад и ранијих пута сам стално говорио да се не сећам тачно датума, не сећам се тачног времена кад се шта догађало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: С обзиром да сам у том следећем периоду, значи од оног задњег суђења до данас, обавио неке разговоре и консултације баш због тих датума, иако су сад те консултације које сам ја обавио са одређеним бројем људи опет 100% тачне, онда следи да је прва митничка група обезбеђивана 18-ог, 19-ог предата у Сремску Митровицу, а да је ова друга група обезбеђивана 20-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Ви сте нам.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: `91. године, 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, Ви сте нам рекли тада да сте обезбеђивали митничку групу 18-ог, да сте је одвели, отпратили у Митровицу 19-ог, предали властима у Митровици и да сте се тог 19. увече вратили у Негославце у вашу команду где вам је речено да имате ново обезбеђење на Овчари. То сте нам тада рекли. Па би се из тога дало, и онда говорите о овим догађајима, управо дакле те вечери, из чега би се дало закључити да то јесте 19-ог. Е откуд сад Вам то да то јесте 20. а не 19.?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи опет кажем и тад кад сам говорио и сад исто, не сећам се тачно кад се шта догађало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То разумемо.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: И тад сам обављао неке консултације у смислу питао људе кад се шта по датуму догађало, тад су ми дали информацију да је то текло из дана у дан. Пошто је задњи пут на суду речено да је споран датум, опет сам обавио даље консултације са људима који су били у тим ситуацијама горе и дошли смо до закључка да се то догађа 18, 19. и 20. Значи 19. сам ја, зато сам вероватно и

имао у виду када сам се вратио и ишао опет на једно обезбеђење, али не ово на Овчари па сам онда 20. опет ишао на обезбеђење на Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према ратном дневнику ваше бригаде, односно тактичко-оперативном дневнику ваше бригаде произашло би да је митничка група на Овчари 18-ог, да су 19. на Овчари цивили, жене, деца у неким аутобусима, а да је ова група из болнице на Овчари 20. То је према ратном дневнику. Међутим, према Вашем казивању тада би произашло да сте 18. целу ноћ обезбеђивали заробљене на Овчари, 19. изјутра их одвели за Митровицу и потом се вратили из Митровице и кад сте се вратили речено вам да имате ово ново обезбеђење, па у том следу догађаја, значи имајући у виду митничка група, да је у питању митничка група, која изгледа по свој прилици јесте везана за 18-ти, остаје проблем шта је са тим 19-тим, односно где сте Ви 19-ог. Да ли су вас ти разговори које сте водили те консултације, како Ви то већ кажете, да ли су Вас подсетили где сте Ви 19. јер онда вам хвали један дан у Вашој причи од прошли пут, недостаје један дан?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи стицајем околности једна од ствари коју сам имао прилику да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је то подсетило где сте, где сте све били?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи то сам хтео да вам кажем, једна од ствари коју сам имао прилике да видим у овом периоду између је и тај оперативни дневник, односно ратни дневник 80. моторизоване, где се види и што ме је подсетило да смо 19. увече ишли према Сотину због интервенције, а да смо од 20. ишли са овом групом официра која је ишла за Немце, где су они преспавали, а ми смо се вратили. И онда у тој причи стоји да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би то сад ишло, господине Везмаровићу, ако сад казујете овако како казујете, онда то поприлично мења ону Вашу причу коју сте нам испричали. Одлазите 19. изјутра у Митровицу са?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљеницима, тзв. митничком групом? Кад се враћате из Митровице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Поподне. Значи из Митровице се враћамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте прошли пут да сте се вратили увече?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Поподне, придвече, значи то је повратак из Митровице. Исте вечери имамо исто један задатак у Сотину, али не на Овчари. 20-ог одлазим са том групом официра у Немце, ја се враћам са полицајцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад одлазите 20-ог?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Исто тако предвече 20-ог. Значи, један и други мој долазак су у вечерњим сатима, значи кад пада већ мрак, сад које је време било заиста се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи долазим исто 20. предвече и онда одлазим са овом групом. Због тога и стоји да су и ова двојица других полицајаца била и са мном и дошли са мном на Овчару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е зашто сад одлазите на Овчару?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Е сад све остало остаје потпуно исто, значи само кажем Вам разликује се утолико што нисам одлазио 19. на Овчару, него 20. Значи, долазим у Негославце, ту сазнајем да је друго обезбеђење на Овчари, да је већ део полиције ангажован тамо. Одлазим на Овчару и даље иде све оно што сам вам причао, кажем вам само се разликује утолико што није 19. него је 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том осталом делу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Остало је све исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете у потпуности код овог Вашег казивања?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у том смислу, рекли сте да остајете дакле у комплетној тој причи изузев ове корекције везано за датуме, да ли остајете и при Вашим тврдњама које сте нам том приликом изнели везано за тада капетана Каранфилова и наредбу да заробљене предате припадницима ТО, да препустите припадницима ТО и да се повучете са Овчаре, Ви и Ваши војници?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Као што сам и онда рекао и даље остаје исто, да сам са капетаном Каранфиловим контактирао и 18-ог и 19-ог пре подне и 20-ог кад ми је исто издао наређење да се повучемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошао и издао вам наређење да се повучете. Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу још само да додам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи као што сам и онда причао да се не сећам датума, и ово исто вам причам 18, 19. и 20. углавном на основу тог ратног дневника који сам имао прилике да погледам и кад сам погледао редослед догађаја на основу тога могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаће Вас неко други па онда да предупредимо да Вас питам ја. Ко Вам је показивао ратни дневник ваше бригаде, мислим у каквој је то било ситуацији, прилици? Претпостављам то је било након оног суђења у октобру 2004?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја не знам да ли знате, ја сам прошле године за 01. мај био у Хагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: И тамо сам имао прилике да погледам тај оперативно - ратни дневник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте у Хагу и сведочили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком предмету?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мркшић, Радић, Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И том приликом сте имали, били сте у ситуацији да погледате тај ратни дневник?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја морам само да Вам кажем да овде неки оптужени који говоре о Овчари и свом боравку на Овчари тврде да то јесте био 19. а не 20, знате. Мислим, у обавези сам то да Вам предочим јер су то биле и Ваше преходне тврдње?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја опет кажем не сећам се, али ако је овамо записано, значи заиста се не сећам датума, и ја оно што сам прихватио и тамо сам исто рекао, прихватио сам датуме који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите нису ту битни, нису ту сад толико битни датуми, знате у овим активностима нас занима ово, првог дана сам радио то, другог дана сам радио то, трећег дана сам радио то, четвртог дана сам радио то и онда ћемо ми из тога да, из тог и таквог тајминга, по Вашем сећању, закључимо евентуално кад је то шта било. А кажем проблем са Вама је био у томе што сте Ви, ако је сад ово тачно ово сад што тврдите, онда прошли пут сте буквално из сећања потиснули један комплетан дан и сопствене активности везане за тај дан. Значи, небитно какве су оне биле, него њих једноставно по томе, њих једноставно у Вашем сећању нема, па Вас зато питам ако сте видели ратни дневник и видели да је тај тајминг нешто другачији, онда шта је са Вашим активностима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, поновићу вам још једном. 18. значи све оно што сам вам причао стоји, с тим што вам ја никад нисам причао да сам био у

Немцима, нисам вам причао да сам био у Сотину, нисам причао да сам био у Јакубовцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то нам заиста нисте причали, откуд сад то?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јер то није битно било за предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то и не пише у ратном дневнику, односно тактичко-оперативном дневнику да сте тамо били ангажовани?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи то вам нисам причао јер то није било директно везано за догађаје, за ова два догађаја. Кад сам погледао редослед збивања који је записан, ја јесам био у Немцима и то се значи поклапа само са тим термином да је се то догађало 19-ог, односно 20-ог пре подне, а да сам 19-ог био у Сотину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ (пуномоћник оштећених): На почетку свог исказа сведок је рекао да се са неким лицима консултовао око ових датума. Да ли може да прецизира са којим лицима је разговарао да би се присетио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Са Новицом сам разговарао после суђења, значи имали смо један краћи разговор где ме је он исто подсетио да се разликујемо у причи везано за датум и он ми је први поменуо те Немце, овај да смо били тамо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Новица Трифуновић?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Новица Трифуновић, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: И исто се, слично се сећа и Шапић, значи два војника која се помињу, која су иначе сведочили, и који су у тој причи, ми јесмо били у Немцима заједно и кажем Вам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте и са Шапићем разговарали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да и са Шапићем и са Новицом, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још с неким, то је суштина питања пуномоћника, да ли још с неким?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, остало ми није било потребно јер ми смо значи били све време у Немцима заједно и онда смо кад смо вратили ту причу заједнички схватио сам да је тај дан који је споран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРДАНА ЛОЗНАЛИЈЕВИЋ-ДАНИЛОВИЋ: Хвала.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: А кажем оперативни дневник је био пресудан да коначно буде ово што сам вам сад рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци? Колега Заклан Ви сте тражили овог сведока.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Морам да приметим да је овај сведок Везмаровић, до сада више пута сведочио и да први пут помиње ову околност нову, веома занимљиво. Само да га питам још између осталог да ли је сведочио код Саше Радака, јесте, мислим да је сведочио код Саше Радака, како је тамо говорио, то је било скоро, то је 07.10.200., кад је сведочио код Саше Радака, 07.05., 07.10.2005. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, 17.10.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: 17.10. тачно, 17.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али идентично као и раније у том смислу. Тако да је ово заиста први пут да.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Први пут. То код Саше Радака сте поново причали исту причу, сада причате неку нову причу која је потпуно другачија. Председник већа Вас је упозорио на то, шта је Вас определило у том ратном дневнику, шта је определило? Јел записано тамо да сте били у Сотину, у ратном дневнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, не пише да сам ја био у Сотину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што сам Вас и ја питао значи небитно сад датуми и тако даље, само тај дан један Ваших активности и сећања на сопствене активности за тај један дан који хвали, разумете шта Вас је у том смислу подсетило да сте били у Немцима у Сотину и тако даље? Како сте се тога, откуд сте се тога присетили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи још једном Вам кажем после обављених тих разговора са овом двојицом тих војника где су они тврдили да смо били заједно у Немцима и да смо заједно дошли из Немаца, да смо после тога дошли заједно на Овчару, што се по мени није слагало у оном делу приче да сам ја дошао из Митровице без њих, јер сам у Митровици био без њих. Кад сам имао прилике да погледам тај ратни дневник где то исто лепо пише да се то догађа у ова три дана, само је то значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то у својој укупности Вас је посетило да сте Ви? Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Знате шта ми се не уклапа, то ми није јасно, господине Везмаровићу, Ви кажете да сте отишли и да сте били 19. и да сте тада добили задатак да се вратите и да дођете на Овчару, 19. значи истог дана кад сте били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Митровици?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: У Митровици. Како то онда следећег дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро браниоче ево чули смо у неколико наврата објашњења.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не, очигледно се разликују у кардиналним стварима, председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо његово објашњење.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Видим и чуо сам његово објашњење. Каже да је разговарао, кад је разговарао са овим сведоцима Шапићем и Трифуновићем? Кад је то разговарао? Ког датума?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не могу да се сетим кад сам разговарао, али знам да задњи пут кад сам причао, значи не овде него у овој другој судници, вероватно у другом предмету, да је судија ако сте Ви, ја се више не сећам ни ко је био, да ми је на крају суђења сигнализирано да се разликујемо за један дан, значи дотле ми нико.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ко Вам је сигнализирао то?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Судија који је водио, ко је сад, не знам да ли сте Ви били или неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако сте Ви били, значи у оној тамо другој судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, то је у предмету Радак.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да ми је на крају речено да се разликујемо, да ту постоји вакум за један дан.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па сте Ви то исправили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Што ме је додатно асоцирало да обавим разговор, дотле никад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас бранилац кад сте разговарали са Шапићем и Трифуновићем.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи од овог задњег, кад у ком тренутку стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи после тог суђења сам разговарао по први пут и с неким уопште на тему мислим по први пут, на тему тих датума.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли сте Ви о овоме икада, о догађују на Овчари икада разговарали са Александром Васиљевићем?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако је то генерал?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим да то стоји у ранијем исказу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да сам, да поновим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, рекли сте то, па мислим браниоче он је то и тада рекао.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Хоћу да питам да ли је након тога разговарао са њим, јесте скоро с њим разговарали можда?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи разговарао сам као што сам рекао пре, значи то је ја мислим први човек са којим сам разговарао на тему Овчаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тему Овчаре, оно још својевремено и о томе сте казивали него Вас бранилац пита да ли сте сад у скорије време?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: А где сте то са њим разговарали, јесте то Ви јел он Вас звао или сте Ви то отишли код њега?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи поновићу опет оно што сам већ покушаћу да поновим. Значи, потпуковник Јевтић ме је позвао, изразио жељу да се видимо, да поразговарамо са генералом Васиљевићем и то смо урадили у једном ресторану у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крагујевцу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро. Молим Вас председниче питајте сведока кад је дошао на Овчару, мислим у току дана, кад је дошао на Овчару, да ли може да определи кад је дошао на Овчару и зашто је дошао, што сте га Ви сте га већ питали зашто је он дошао, није дошао тога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро рекао је да остаје при оном свом исказу.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Нек ми каже председниче, то ја нисам чуо од њега, хоћу то је нов исказ, он мења исказе сваки пут у сваком поступку, а поготово данас, зато га и питам. Нови је поступак и хоћу да ми поново понови то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам мислио да идемо краће, али слажем се.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, нећу ја дуго, само ме то интересује, кад је дошао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте предложили да се овај сведок непосредно саслуша у судници, па према томе.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Кад је дошао и зашто је дошао на Овчару?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако причамо о доласку на Овчару кад је ова друга група била тамо, по повратку са терена негде у поподневним, вечерњим сатима, долазим у Негославце, у Негославцима сазнајем да имамо још једно обезбеђење на Овчари, да је већ део полиције ангажован, и после неког времена одлазим на Овчару да наставим даље обезбеђење као старешина са јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, поподневни, односно вечењи сати?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па у вечерњим сатима, већ је падао мрак, сад у колико је сати пао мрак стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте се у ранијим исказима опредељивали ближе, то време сте опредељивали можда на неких око 20 сати увече?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Тако је, 20 часова.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Могуће, ја кажем био је мрак сад да ли је то био мрак у 20 сати, или је био у 18 сати, стварно не знам.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ви сте рекли у 20 часова сам дошао на Овчару. То имате у истражи коју сте дали 2003. године у истражном поступку у Новом Саду.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Имам исто тако на почетку као што сам и сад покушао да објасним, исто сам то рекао, пре било каквог уласка у судницу ја сам имао прилике да радим и пре него што сам дао исказ и у оном суду, имали смо значи консултације шта се кад догађало и тад сам питао да ли знате тачно датум кад се догодио, да ли знате време кад се то шта догађало, сигнализирано ми из неког сећања људи који су били ту присутни да се то догађало тог дана, да се то догађало отприлике у то време, зато сам и помињао неке сатнице, не на основу директног мог сећања него на основу нечега што сам у неким разговорима са људима пре него што сам званично дао исказ. Значи причам и за Војни суд и овде исто кажем и прошли пут сам.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па јел' могуће да сте били у 20 часова оно што сте рекли ту? То у 20 часова да сте дошли?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја вам опет кажем, времена се не сећам, датума се не сећам, био је мрак. Али хоћу да прихватим као што сам прихватио да је неко сматра и сећа се добро да је било 20 сати, ја хоћу да прихватим било је 20 сати.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро. Колико сте остали на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нисам Вас чуо?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Колико сте остали на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте остали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: И то сам покушао да вам кажем, значи остао сам неко време, можда заиста не знам, онолико колико је се то догађало. Значи проведено је.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То је тачно, толико колико се догађало, то сте добро рекли.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи доведена је та ситуација била под контролом, да ли је то било пола сата, два сата, заиста се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите у две ствари из тог истог дневника који сте имали прилику да видите и прочитате произилази: око 16,30 се наређује појачање обезбеђења заробљених на Овчари, ваш командант и то се евидентира у том дневнику, у 16,30, знате и онда ми је разумљиво зашто Ви, већ тамо део војника, наређује се појачање обезбеђења и сад Ви одлазите као то неко појачање и то разумем, а у 22,35 мислим да је.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: 22,35.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 22,35, да је констатација у том истом дневнику да је повучено обезбеђење заробљеника са Овчаре, у 22,35.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако сам ја добро запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то тако констатовано у ратном дневнику да је у 22,35, питамо Вас кад сте се вратили?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ако верујете дневнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако верујете ратном дневнику везано за датуме, да ли ово прихватате као нека подсећања и схватите то као евентуално нека подсећања везано за то кад сте се вратили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ако се ја добро сећам у дневнику пише да је у 22 не да су у том тренутку повучени, него да су се већ повукли.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Немојте сад.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако се ја добро сећам како пише реченица, и то пише 22,35, значи и ако је 22,35 време кад сам се ја повукао и ако сам дошао у 20 сати како сам тамо из неких разговора добио информацију, значи био сам два, два и по сата тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него ово схватите чисто као један временски репер ради подсећања.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи одговор на то питање колико сам се задржао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један временски репер ради подсећања, ако је у ратном дневнику забележено да је повучено обезбеђење, да је то 22, 35, онда нам Ви кажите је ли то било у 22,30 или је то било раније, па је ово у дневник уписано касније, што је исто могуће да се нешто евидентира иако је по обављеном послу и то знатно по обављеном послу, разумете?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи не могу да вам тврдим зато што нисам ја то писао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То схватите само као подсећање.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нисам ја то писао и стоји значи тај податак стоји 22,35 више тамо није било полиције, то једино.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ја имам једну примедбу, а Ви председниче већа њему сугеришете начин размишљања, прво сте му сугерисали начин размишљања за 16,30 да размишља о томе да ли је то појачање обезбеђења или не, немојте Ви да му сугеришете да размишља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сугеришем.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро речено је, у реду је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сугеришем ја, не апсолутно. Колега разумео сам, колега Јеврићу.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Објашњавате да он може да каже, да он може да каже и да то није тачно и да јесте тачно и тако даље. Ви му само предочите шта стоји и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то му предочавам.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Немојте му сугерисати, ја Вас заиста молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо то, управо то му предочавамо као покушај подсећања, ако стоји тамо 22,35 хоћемо од њега онда да чујемо да ли то јесте тада било или не, разумете?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без наравно, какво сугерисање, таман посла.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: У реду је, у реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пада ми на памет.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Председниче предочите му да је такође у истражном поступку рекао да се са Овчаре вратио у поноћ, нешто, пре поноћи, зашто је рекао пре поноћи, у сваком случају пре поноћи. Имате, погледајте колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у том смислу заиста колега Заклан мислим да смо се неспорно договорили да кад год нешто желимо да предочимо сведоку да ради свих нас се позовемо и на страну. Да ли су у питању транскрипти или записници из поступка истраге?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сад ћу да вам кажем, то је записник о истрази од 24.06.2003. године, па ћу вам то је страна 109, дакле трећа стран у његовом исказу, други став на крају, али «не знам колико су се задржали када је био Каранфилов, не могу тачно да кажем колико сати је било кад смо напустили Овчару, али у сваком случају то је било пре поноћи». Значи, везује за поноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Јел тако било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ево и ово то јесте Ваша изјава у поступку истраге, значи и то је нешто што Вам предочавамо у циљу разјашњења покушаја разјашњења тога кад сте се Ви у ствари вратили.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ево и прочитано је у почетку реченица да се не сећам и опет ћу да поновим да се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не знам.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, Ви можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Пошто-пото да извучете неке датуме и неко време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ми само покушавамо.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу све је ово покушај да се Ви присетите, уосталом ево и Ви сте сведок да се и после толико времена присетисте неких ствари, јел тако? После толико времена присетисте се тог 19. и Ваших активности тог 19.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Добро, значи опет ћу да вам кажем, не сећам се, обавио сам разговор.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Тада сте се сећали, па мислим сад се сећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, не сећате се, у реду.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То ми није јасно, није ми јасно да се тада сећате, а сад се не сећате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче идемо даље питања.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Данас причате неку нову причу, то мене интересује зашто то тако говорите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можемо ово третирати као промену исказа јер ако је сведок рекао заиста не сећам се у сваком случају то је било пре поноћи, пре поноћи је и у 6 поподне и.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Председниче он мења исказ и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у 20 увече, тако да не можемо.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: И даје децидирано исказ у неколико пута, према томе заиста га зато питам зашто, чему та разлика. Но идемо даље.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу још једном да покушам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Чисто за то време и датум, ако можемо да значи схватите да сам стално понављао да се не сећам, али после разних оваквих и сличних разговора, а где ми је покушано да се каже, е ово се догодило тад ово се догодило тад, ово у том тренутку, улазило ми је нешто у главу где сам могао и рекао и опет вам кажем прихватићу ако то неко боље зна, задња и оно што ме је одлучило да вам сад изговорим да мењам датуме је то што пише у ратном дневнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја хоћу да прихватим.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Нешто прихватате, нешто не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили, нисте Ви у ситуацији господине Везмаровићу да сад прихватате нешто или не прихватате и да ми тражимо од Вас да Ви нешто свакако прихватите или да нешто не прихватите, ми смо хоћемо од Вас да чујемо Ваше тврдње Ваша запажања, ваша сећања, ако се не сећате не сећате, шта да радимо. Наставите браниоче.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сведок заправо компонује сада, то је то. Председниче да га питате само, Ви сте га ту нешто питали, али то је само овлаш, каже да му је издао наредбу капетан Каранфилов да се повуче, па да то мало детаљније објасни, шта је, због чега, шта је то било? Јер имамо исказ такође код Саше Радака који се у

неколико разликује од онога који је дао у овом поступку, како у истражном тако и на главном претресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите. Одговорите на питање.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи у једном тренутку сам позван од стране капетана Каранфилова где ми је он рекао, ја опет кажем, сад Вам понављам нешто што ето ко папагај понављам, да је ТО Вуковара преузело обезбеђење града Вуковара и да у том смислу заробљеници се предају јединицама ТО Вуковара, да јединица чете војне полиције треба да се повуче са тог обезбеђења. Ја сам после тога повукао јединицу.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Конкретно, шта, како сте Ви то повукли јединицу? Шта сте урадили, шта конкретно, кажите ми којим поступцима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи издао сам наређење мојим полицајцима да повуку се са обезбеђења, да се припреме за повратак у Негославце. То значи да су изашли из хангара, да обезбеђење које је било испред и око хангара напусти своје место, уђе у возила и кад смо ушли у возила, вратили смо се назад. Ако сам јасан ја не знам како.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Нисте јасни уопште, мислим пазите од наређења, наводно сте добили наређење да предате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче ја морам да реагујем без констатације питања, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се, само чекам кад ће колега Заклан да престане са овим типа нисте јасни и тако даље, слажем се.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, браниоче, то није за сведока и не можемо на тај начин полемисати. Поставите питање сведоку сада да ли Ви прихватате његов одговор или не, немојте на тај начин.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Председниче поставићу питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Па каже да је добио наређење да је предао некоме. Јел предао некоме, коме је он предао те заробљенике? Је ли предао уопште заробљенике било коме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Је не знам ја мислим да сам покушао да одговорим и да сам одговорио. Значи, Каранфилов ми је рекао да сад надлежност преузима ТО Вуковара, да они обезбеђују затворенике и ја повлачим моје и они узимају заробљенике.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ко узима заробљенике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: ТО Вуковар, па ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте формално, господине Везмаровићу, Ви сте командир чете војне полиције, претпостављам да сте имали прилике да се упознате са упутством о мислим да се зове упутство или правила службе војне полиције где је прописано између осталог и начин предаје заробљеника?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управнику логора, спровод заробљеника и тако даље и тако даље, па Вас у том смислу питам да ли сте некоме предали, ако јесте, коме?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја не знам да ли сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Формално, суштински да ли сте неком предали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи не знам где сам кад ког тренутка изговорио, али ево поновићу вам, добио сам наређење да повучем јединицу и да ће јединицу да обезбеђује ТО Вуковар, ја повлачим јединицу, испред мене стоји

старешина, не знам да ли сам довољно јасан или нисам. Не знам шта још како да изговорим да би био јасан. Значи, ако мислите и ако је питање било у смислу да ли сам имао попис заробљеника, да ли сам по попису избројао и предао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Као што сам претходни пут урадио кад је у питању била митничка група, ако мислите да ли је било престојавања војника у смислу да једни одлазе, други ступају на снагу, да старешине између себе изврше ону командну примопредају, мислим да сам Вам то рекао да то није урађено и то више пута.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Значи нисте извршили примопредају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је. Добро. Па схватили смо.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Него се само повукли, ја сам схватио тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, схватили смо браниоче.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не знам, ја сам повукао јединицу, остала је друга јединица са Каранфиловим. И то сам онда, ако могу још да додам, исто покушао да објасним зашто није прављен списак јер сам имао пред собом целу ноћ као у претходном случају где сам планирао кад се смири ситуација мало да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се смири ситуација, да онда у току ноћи направите?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Кад се сви повуку да могу полако да то урадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Довршите, уствари, започето јер сте одговорили да је неспорно Јоца Кафић вршио попис претходно?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То је оно што сам исто изговорио кад сам дошао да је нешто рађено, писано је, где је тај списак и шта је стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Немам за сад питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље молим. Колега Јеврић?

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Само, наметнуло се неких пар питања. Да ли сведок може да каже ког датума је он давао исказ пред Хашким трибуналом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је у мају.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Које године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте у мају прошле године, ако сам схватио?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ви мислите кад сам био на суђењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Или, значи позван сам за 01. мај, а сад тачно којег датума сам дао зато што сам чекао претходног сведока пар дана, па који дан сам.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Добро то је, кад сте Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Добро објаснићете то, три, четири дана сте били пре тога, али кад сте Ви дали исказ, само да знамо тачно?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако мислите кад сам први пут дао исказ уопште за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у Хагу, у Хагу прошле године, пита Вас бранилац кад сте сведочили, ког датума?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Кажем ја сам отишао 01. маја, а којег датума сам ја дошао на ред стварно се не сећам, али могу да погледам и да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекали сте да доврши претходни сведок.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Значи мај 2006?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако је реко у мају 2006.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: А реците ми јесте Ви били сведок оптужбе или одбране?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Оптужбе.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Ви рекосте сада да су вам тамо показали ратни дневник ако сам Вас добро разумео, јесу Вам то показали у припреми за сведочење или су Вам на претресу показали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У припреми.

АДВ. ЗОРАН ЈЕВРИЋ: Да ли сте са њима разговарали управо о овим терминима, приликом припреме за да сте обавили разговор приликом припреме за сведочење о овоме што сада говорите?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, стицај околности је био да сам остао дуже него што је требало и што је планирано, зато што је претходни сведок дуже износио своје излагање. Господин који је водио мене је уједно водио и овог претходног сведока, значи судија или тужилац, како се већ зове. Он је све време био у судници, тако да је јако мало времена био у контакту са мном у тој припреми. Оно што сам ја добио, добио сам тај ратни дневник да погледам, и у том ратном дневнику кад сам погледао видео сам то што ми је значи претходни пут сигнализирано за дан, уз разговор који сам пре тога обавио, уклопило се у то да заиста један дан је споран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Немојте поново то објашњавати, то Вас бранилац и не пита.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нико ми ништа није сигнализирало, тамо то чак њима колико сам ја разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас бранилац и не пита, јели Вам то дато на увид приликом сведочења?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У току самог сведочења да ли Вам је тај ратни дневник дат евентуално на увид?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи кад сам стигао у Хаг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Не, него у самој судници?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не у судници, него пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом самог сведочења, добро. Даље молим. Ко? Нико?

Колега Заклан угасите микрофон молим Вас.

Да ли неко од оптужених има питања. Опт. Вујовић, видим и Вујановић, јел тако? Да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја би одмах кренуо са овим питањем, пошто је сведок рекао да је једном разговарао са Александром Васиљевићем у вези овога, па би се позвао на изјаву његову код Радака у предмету, 17.10.2005. страна 18, ред 21/36, каже ту у том простору када сам разговарао у више наврата са генералом Васиљевићем, па да то разјаснимо, овако почиње ја ћу опет да поновим, ја претпостављам да сам и прошли пут рекао датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна кажете?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Страна 18, 17.10.2005. у предмету Радак, страна 18, ред 21, односно ово је тачно 23-24.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Ја претпостављам да сам и прошли пут рекао датума и времена се не сећам али знам сигурно да сам код истражног судије када сам разговарао, када сам разговарао у више наврата са генералом Васиљевићем рекао сам да не могу да се сетим». Да, из овога би се могло закључити да сте са Васиљевићем разговарали у више наврата, то је ово што Вас Вујовић уствари пита?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ако сам тад изговорио то је сигурно грешка, ја сам са њим се видео једном, једини пут у Крагујевцу у том ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никад више?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Тад сам причао са њим, ако сам изговорио да сам се више пута, мислим могуће да је и лош запис, али ја заиста сам само једном са њим разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је овај сведок Александар Васиљевић притом, у току тог разговора, помињао 20. као датум Овчаре, кад је разговарао са сведоком? Да ли је Александар Васиљевић помињао 20-ти?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи кад год смо причали, причали смо о догађајима, уопште није било у питању да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево станите сад мало, кад год смо причали подразумева више, у више наврата причу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја полазим у контексту не са Васиљевићем него кадгод сам причао са свима са којима сам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са било ким друго још?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Тако да је могуће да је тај део који ту стоји, стоји тако. Значи али ајде сад са њим, значи када сам разговарао са Јевтићем и Васиљевићем, значи причали смо о једном догађају и другом догађају и уопште није било како да кажем битно да ли се то догодило 15-ог, 28-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је други, шта је један, а шта је други догађај?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па митничка група или овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том смислу, добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи уопште није било битно ни време, ни датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за датуме, него за догађаје?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је промена приче у вези датума ова уследила после увидом у ратни дневник, првенствено увидом у ратни дневник, у вези датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујовићу, господине Вујовићу, немојте да питате на ту тему више, ја сам питао и врло детаљно и врло у више наврата инсистирао да сведок објасни. Ваш бранилац је то исто урадио.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па молим Вас да ми Ви само укратко кажете шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сведок је дао своја објашњења накнадног присећања и немојте више по томе да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја ћу вам одма објаснити због чега је, ево овако, ако је увидом у ратни дневник, да ли је то 80. бригаде или гардијске брогаде, ОГ Југ, које је он имао прилике у Хагу да види дневнике, да ли и гардијске и 80. моторизоване бригаде, да ли је и један и други ратни денвник?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, 80. моторизоване.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је он био резервни официр Југослаvensке народне армије у то време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, јесте.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па онда нека ми се објасни, шта печат од Војске Југославије `93. године, кад је Војска Југославије формирана, промењен назив, шта ради печат ратног дневника Војске Југославије која је тек 2 године након ослобођења града формирана, у оно време Војска Југославије није постојала, него Југослаvensка народна армија, па ко ће објаснити онда овај печат на ратном дневнику Војске Југославије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то питање за овог сведока, господине Вујовићу.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сведок сећа да су цивили били на Овчари тог 18, 19, 20., небитно датум, цивили да ли су били на Овчари у аутобусима? Да ли се сведок тога сећа?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим да сам слично питање имао колико се ја сећам, значи ако ме питате за други случај, значи не за митничку групу него за ову другу групу, ја сам дошао када су већ сви били у хангару, значи нисам присутан кад они долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако је то било питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то питање, није то питање.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам је л' могу прећ тамо јер не чујем стварно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, можете. Дајте овде код колегинице Ковачевић, тај микрофон је ту доступан. Није то питање било господине Везмаровићу, него да ли имате икаквих сазнања о боравку неких других цивила на Овчари у аутобусима?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, аутобуси су, аутобуси нису били колико ја знам, аутобуса није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад сте Ви дошли овом приликом кад сте дошли на Овчару кажете то аутобуса није било, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Када је сведок дошао на Овчару? Чим су долазили заробљеници са Митнице, да ли је тад одмах био присутан или кад су они већ били смештени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су они већ били унутра?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи за митничку групу, ја сам сачекао митничку групу и тад су долазили и тад сам видео аутобусе. Они су дошли и изашли су људи из аутобуса, аутобуси су се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Пошто имам разних изјава које сад нећемо помињати у вези цивила, али ћемо се позвати на ратни дневник, значи 479 три задња броја, значи 18.11. у 14 часова, то сам и код Трифуновића прочитао, каже: «група која је преговарала са усташким снагама на Митници известила је да је извукла 3 до 4 хиљаде људи и да треба регулисати њихов превоз и извлачење», одмах у 14,30 «група са аутобусима је приступила евакуацији становништва», «отпочела евакуацију» у 16 часова и тако даље и тако даље. Значи, те три ставке стоје у ратном дневнику. Кроз остале изјаве које смо видели у прошлом предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате икаквих сазнања у овом смислу, о извлачењу неког великог броја цивила, тог 18. са Митнице и о евентуалним сопственим активностима тог типа?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То је значи у исто време, на Митницу се шаљу значи аутобуси?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате сазнања те врсте или немате?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда реците не знам.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Био сам на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда реците не знам, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је овај кад је сведок обезбеђивао митничку групу да ли је био Међународни црвени крст или нека Европска заједница тада?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи сутрадан, значи по завршетку ноћи пре подне су дошли, ја не знам ко је све био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су били неки међународни представници?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И пре одласка у Митровицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је Јан Марчек тада био кад су и они били?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли су од сведока војници пратили заробљенике из митничког батаљона за Сремску Митровицу или нека друга јединица војне полиције или ко их је отпратио до Митровице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте Ви отишли са списком, али у смислу сад неког обезбеђења, пратње?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи у тренутку кад су дошли ови из Црвеног крста и ових осталих организација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није то питање, није то питање.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам добио од Каранфилова задатак да прекуцам текст, овај списак заробљеника, отишао у Негославце, тако да нисам био присутан кад су ушли у аутобусе, у колико сати су кренули, ни ко је био у обезбеђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је, тако сте рекли, добро је тако сте рекли, Ви сте отишли практично да однесете списак.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: По повратку из Сремске Митровице сведок се враћа где, у Негославце или како иде, где одлази?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У Негославце.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Или иде у Негославце? Да ли у Негославцима затиче своју јединицу или је јединица његова још на Овчари?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јединица је у Негославцима.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ко је наредио јединици да се повуче са Овчаре у Негославце, по одласку заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одласком митничке групе?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Митничке групе да?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Први одговор даје и други, значи нисам био присутан и не знам, јер нисам био присутан у тренутку кад је група отишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су и даље остали на Овчари кад сте Ви отишли у Негославце да прекуцате списак, то кажете?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи они су били ту. Ко је њима дао наређење да се повуку са Овчаре, како је то текло, стварно не знам, нисам био присутан.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна којим путем су одвежени тај митнички батаљон, да ли је одвежен преко пута, преко Сотина или преко Негославаца, кад се ишло за Митровицу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја вам кажем да нисам био присутан.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, питам да ли зна?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Они су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате, не знате?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја сам куцао текст и после тога отишао са закашњењем, они су већ ја кад сам стигао у Митровицу, они су већ били смештени.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна тачно која је то Међународна заједница била, да ли је то Међународни црвени крст или тачно значи, не?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, мислим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је спомињао своју бележницу, само мало да видим, да спомињао је своју бележницу у предмету Радак Саше, то је 17.10. исто 2005. нисам записао који је ред али није проблем да пронађем, и ту спомиње да је тачно тамо забележио, значи одвоз заробљеника са Митнице и заробљеника долазак из болнице, па пошто ту спомиње бележницу, да ли је он ту бележницу има пошто је у више наврата рекао да је поседује?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, бележницу имам, ја мислим да сви детаљи који су у њој, а увек је била присутна, све је копирано што је интересно, ако нешто још треба могу да донесем. Није сад физички код мене ту.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи та бележница се код Вас налази?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су оне белешке, налазе се имена 176 мислим или 174, тако некако припадника митничке групе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, да. Значи ту ратну бележницу ако треба донећу је, послаћу вам је, није проблем.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок је овде напоменуо да тамо има записано значи и долазак заробљеника са из болнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где он то каже господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е сад морам пронаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Треба би пронаћи, нисам записао, нисам се надао овом окрету ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте, разумете питање Вујовића? Јел у тој бележници имате евидентирано и тако што?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То има у предмету Радак Саше.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, митничку групу сам ја сачекао и могу да причам о доласку те групе. Ову другу групу нисам сачекао, дошао сам у једном тренутку, био са њима и напустио ту групу. О томе могу да Вам причам, све остало је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, ја би само замолио суд да касније, да сад не тражим по лап-топу, касније да приложим само то где је изјавио значи да има евидентирано значи у својој радној бележници, коју поседује, и долазак значи заробљеника из болнице.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не, јел могу ја само да исправим. Ја кажем имам ту, а шта пише у њој прочитаћете, ја не знам стварно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро да ли сведок може приложити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда Ви знате шта пише у њој?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Што би ја знао што пише '91. шта сам уписао, стварно ме не интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Али стоји написано, можете да погледате, то није проблем никакав.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли би сведок могао да приложи ту бележницу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Могу, није сад физички код мене, могу да донесем у току дана ако треба, није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Сведок каже, само мало да видим, сведок каже да на Овчари је видео Весну Босанац, па како би он, како зна да је то Весна Босанац?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи опет ћу да вам кажем. Нисам је ја видео него су ми сигнализирани да у једном ћошку је нека жена и да је то, значи само ми је речено да је тамо једна жена и да је зову тако, сад колико се ја сећам, али уопште нисам рекао ни да сам видео ни да је то она, нити да сам ја разговарао са њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тако сте рекли, да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У једном предмету каже разговарао је са тим Мирком, Мирољубом, Мирославом, човеком и човеком са шеширом, па ме интересује откуд

сведок сад први пут каже Мирољубом, за 4 године није ни једном споменуо, односно у предмету Радак Саше значи то није ни једном поменуо, сад спомиње Мирољуба, одакле Мирољуб, да ли је то неко говорио Мирољуб је био командант овамо, онамо, па на основу тога је он рекао Мирољуб или на основу нечег другог?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја све време кажем, колико се ја сећам звали су га Мирко и тако некако и остајем при томе, али не кажем да се не зове ни Мирољуб ни како већ се зове. Ја вам причам о једном који је био тако плав човек, нешто можда мало мањи од мене, и кажем нисам ја ни једног тренутка рекао ни он ни овај са шеширом да су то, да су ми се они јавили као да су старешине, него сам ја на основу онога како су се остали понашали дошао до закључка да би то могли да буду неки људи у које они имају неко поверење или су можда чак и неке старешине. Значи, у том смислу сам покушао да још први пут кажем и ево поновим, значи није се мени нико легитимисао, ја сам тражио старешину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Са којим би сад могао да разговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја би замолио сведока да се окрене и да каже да ли сам ја тај Мирко, Мирољуб или како, устври Мирољуб јесам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте овог човека.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи и пошли пут и ево и сад ћу исто да кажем, прво видели смо се у мраку једном и други пут смо се видели кад је долазио у касарну, нити ми, мислим не смем да тврдим да је то тај човек, стварно.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не, за мене, за мене да ли сам ја тај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може да тврди, не може да тврди.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: То сам реко, то сам реко. Не могу да тврдим уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте га, не може да тврди.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли се сведок сећа мене сад овако, да ли ме се сећа уопште из оног периода? Да ли, да ли се сведок сећа да је слао војнике за обезбеђење команде Јан Марчека то вече кад су били заробљеници из болнице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да сам ја звао војнике?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Слао, слао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да сте послали, да сте наредили неким војницима да иду у неко обезбеђење Јана Марчека?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тако што нисте урадили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли је сведок уопште слао на Овчару своје војне полицајце да обезбеђују неке објекте или тако нешто с обзиром да је имао распоред који објекти се обезбеђују итд.? Да ли се сећа да ли је уопште имао задатак да обезбеђује неке објекте, лица или било шта на Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев овог задатка о коме је говорио да ли сте имали као командир чете војне полиције обавезу, задатак да обезбеђујете и неке друге објекте на Овчари?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Председниче на који се то дан односи или период?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове дане?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уопште? Не на ове дане, него уопште?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, ја кажем не могу да се сетим уопште да смо на Овчари било какво обезбеђење имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па тако реците.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи, само та два случаја и ништа друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Иначе како су вршене смене страже на било којим објектима, значи говоримо о Овчари где је обезбеђивао, да ли се ту гледало на полицијски час да се те промене изврше испред полицијског часа или су се промене страже вршиле и кад је полицијски час навече? Разумете питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо сад уопштено, тако уопштено господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уопштено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо уопштено, по чему?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Зато што се односи на дело Овчара, а мене интересује уопштено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не говори ни о каквим стражама, сменама страже овом приликом на Овчари. Мислим, знате о чему је говорио и како, па према томе немојмо да сад причамо о сменама страже кад страже није ни било.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, то је то. Само мало извињавам се, само још једно питање. У вези пропусница које је изјавио сведок да су делили пропуснице за војне обвезнике итд. при изласку и уласку у град итд. да ли је тако у ствари? Прво да то питам да ли је војна полиција давала пропуснице?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, ја сам давао за моју јединицу када су одлазили ван касарне за Крагујевац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је постојао неки прстен у том смислу пропусни око Вуковара ради уласка, изласка итд?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, то је јако компликовано објаснити зато што покушао сам једном приликом, не знам да ли овде или на другом месту да кажем да је свака јединица себе обезбеђивала, све јединице у једном селу су имале обезбеђење на уласку, изласку из тог села из свих могућих праваца. Ако узмете сад по ПС-у који сте малопре позвали да свака јединица мора да има свој одзив и лозинку то значи да ко год дође са стране не може да уђе, да изађе, то је доста компликовано држати се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питамо Вас уопштено господине Везмаровићу да ли је тако што постојало?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, уопштено је причати, ситуација је била таква да је јако тешко изговорити у једној реченици како се могло да дође из Шида до Негославаца или обрнуто кад успут има пар села кроз која мора да се прође, поготову ноћу. Значи, пропуснице су биле у смислу, значи војник је морао да има зашто је одсутан, зашто је отишао у Крагујевац. Мислим у том смислу су те пропуснице, нису то биле пропуснице да он сад дође код оног на стражарско место и каже му ја идем тамо и тамо имам пропусницу. Није постојало прописано правило универзално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Вас питамо, питамо Вас сад уопштено да ли су постојали неки контролни пунктови или контролно-пропусне службе око Вуковара да које сад контролишу да ли људи који излазе из Вуковара или улазе у Вуковар имају право на то? Јел разумете?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, постојале су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ту око Вуковара?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, јединице стациониране на изласку из Вуковара из неког правца, рецимо Негославаца она је обезбеђивала то. Значи, није могло да се уђе и изађе тек тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто би то био посао војне полиције ми питамо Вас, пошто сте командир чете војне полиције 80. бригаде и онда би требао да буде првенствено ваш задатак – да ли је Ваша јединица имала задатака те врсте у то време?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, пошто сам ја био с јединицом у Негославцима на самом изласку из Негославаца према Вуковару, ту је постојала контролна рампа где су саобраћајци из војне полиције радили контролу уласка и изласка, али зато на изласку из Негославаца према Шиду то није радила војна полиција, то је радила јединица која је била тамо, која је ту стационирана непосредно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то је радила та јединица? Ја имам представу да би то требало да ради све нека војна полиција. Добро. Да ли се евидентира на тим рампама ко је ушао, односно ко је изашао и кад је то било, оно именом и презименом?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, покушавам да вам кажем, али не знам како. Није било централне команде одозго надоле па сад направљен неки образац па су имали ове обрасце, па су имале одзив, лозинку да је то било у том смислу, него је то више било обезбеђење јединице у склопу обезбеђења јединице, пошто је поред пута, то је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не обезбеђења јединице, обезбеђења локације, комплетне, реона, зоне безбедности, зоне одговорности, у том смислу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ајте да скратим причу. Ако је питање било према војној полицији, она није радила обезбеђење ни Негославаца ни Вуковара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша чета није? Добро. Онда ћемо питати неке друге.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само још једно питање. Да ли је том приликом, да ли су имали испечатиране пропуснице или је он имао свој печат као командант па ударао на пропусницу тај печат војни, од војне полиције?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не сећам се заиста могуће да је био печат неки, који је био садржине заиста се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Уопште значи да ли се сећа да је војна полиција имала печат свој?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па не сећам се, заиста не се нећам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вујановић, јел тако? Господине Вујановићу, ја предлажем да одмах станете овамо ближе пошто очигледно се има проблема са акустиком у овој сали.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знам више шта да питам ово инструисаног сведока као официра, часног официра, мислим да му није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад како да схватим ово господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па како да схватите? Схватите председничке како год хоћете. Стварно није у реду од овог господина Везмаровића да тако говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да ја кажем нешто. Ово није први пут господине Вујановићу да Ви, пре него што питате сведока нешто, не могу да кажем да му припреплетите, не могу то да кажем, али кренете управо овако у овом смислу врло непристојно тиме што прво кренете да квалификујете како неко говори, како неко казује. Ајте прво питајте сведока па онда ставите примедбе на примерен начин на казивање сведока. Јел сте ме разумели? Кажем, ово није први пут и немојте тако убудуће.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја не видим зашто се Ви сад на мене љутите подижете тон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што није први пут. Зато што Ваше прво је било данас, сад «а шта да питам овог инструисаног сведока» итд. Немојте тако. Ево кажем Вам, немојте тако, немојте на тај начин злоупотребљавати ово право које Вам врло пристојно, уредно омогућавамо да користите, да питате сведока, да ставите примедбе, да дате објашњења, да дате сопствене коментаре.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам рекао само своје мишљење. Ја не видим зашто, јел сам ја њега увредио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако неком кажете да је инструкисан сведок, човек се закleo да говори истину, Ви му кажете да је инструкисан, онда га и вређате.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја ћу сигурно поднети кривичну пријаву против овог сведока, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је попис трајао и док су били сви у хангару, значи и добровољци и мештани и заробљеници, усташе, неусташе, војна полиција, партизани, четници? Јел сте разумели питање?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесам јер претпоставио сам да ћете до краја.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Само мало гласније ја не чујем, ја слабо чујем.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Претпостављам да је питање за другу групу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Опет не чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу, говоримо о овом догађају, ми судимо, говоримо о томе и попису који је о коме сте и Ви говорили да је почео да се врши, али није довршен, ви сте планирали да га довршите, урадите у току ноћи кад се све то смири, па Вас то пита господин Вујановић. Да ли је то што је вршен тај попис?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, претпостављам да је питање на тај други догађај када ја нисам урадио попис и нисам, не знам шта бих одговорио, значи ја нисам радио попис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви радили, али је неко радио тај попис и Ви сте говорили о томе?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја кажем, кад сам стигао препознао сам Јоцу и поред њега је ту био један војник који је нешто писао. Претпостављам да су правили списак. У тренутку кад сам дошао све је то престало. Како се догађало док ја нисам дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па то Вас пита Вујановић. Ко је ту кад Ви долазите, ко је ту кад Јоца прави тај списак или што већ са тим војником? Ко је све ту?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, поновићу. У хангару се налазе сви, с тим што има група која је испред улаза, излаза.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли тада траје попис већ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па затекао је овога како ради то што ради, господине Вујановићу.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи опет у тренутку кад сам ја стигао они одлазе. Шта се догађало док ја нисам дошао, заиста не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам схватио. Ко одлази?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Одлазе из хангара војници који су ту били, излазе из хангара, излазе сви остали. У хангару остају само заробљеници или затвореници и војна полиција.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: За које време сте завршили први списак заробљеника значи митничке групе? За које време – сат, два?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Заиста рекао сам и поновићу опет, не сећам се уопште. Не знам ни у колико сати сам ноћу почео да га радим ни у колико сам завршио, ни колико је то дуго трајало.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Причали сте да сте затекли тамо неке групе одвојене, груписане групе. Да ли се Вама неко обраћа у вези тих група и говори Вам е то нису криви, ти нису учествовали, ми гарантујемо за њих и тако то?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Опет се сад враћамо на ову другу групу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Говоримо о другој групи.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мало пре је било питање за прву групу зато и кажем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да нагласио сам прву групу тако да јасно је да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, кад сам стигао било је у хаосу, мислим унутра су били сви. Издао сам наређење да изађу сви из хангара, да полицајци преместе све заробљенике у део зграде где су били и претходни пунктови, претходна група где се налазила, полако излазе сви, значи то није било, опет сад ако се вратим на онај систем командовања није било у том смислу јер било је жагора, било је свега, коментарисања разног. Кажем опет, покушао сам да пронађем ко је још од старешина ту присутан да евентуално са њим покушам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас Вујановић нешто друго, он Вас пита да ли Вам се неко у овом смислу обраћа?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам покушавао све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови су криви, ови нису криви?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Колико је то временски трајало ја заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли или није?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да разјаснимо – јел Ви нисте затекли неке заробљенике одвојене и да вам је неко рекао они нису криви или у том нешто слично?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, они су били.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Одговорите ми, немојте ми објашњавати, само ми одговорите јел јесте или нисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, мора зато што су били по групама.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па то питам. Да ли Вам је сад неко рекао за те групе е ово су невини људи? Јел сам јасан?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ма ја не могу да се сетим шта је ко изговорио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел јесте или није неко рекао?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ма не могу да се сетим, стварно не знам. Могуће да је неко поменуо нешто, али заиста не знам, не могу да се сетим. Не могу да се сетим у том тренутку, ја знам да сам слушао и ту неке приче.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Где су била паркирана возила – пухови, пинцгауерови и остала возила у односу на улаз у хангар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо било прво таквих возила?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, заиста се не сећам где су били паркирани, да ли су били тамо, да ли нису, заиста се не сећам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Господине председниче, могу ли да поставим једно питање лично, да га питам да ли је њему данас добро? Тако ми некако се чини да му није добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не стичем тај утисак. Како се осећате?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Хвала на питању, има воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Има и воде ако ми буде зло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све у реду.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, ништа. Да ли сте добили наређење да повучете своју јединицу или сте добили наређење да повучете јединицу и предате заробљенике неком другом? То мало да разјаснимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте разумели питање?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесам разумео питање и заиста се не сећам речи који су изговорене.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сад причам о наређењу. Значи, ако је наређење, наређење је повуци јединицу, повуци јединицу и предај томе и томе. Да ли је било само повуци јединицу и ништа више, или је било повуци јединицу и предај томе и томе? Ја мислим да сам јасан.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, из разговора са Каранфиловим он ми је изговорио да је Вуковар сад под командом ТО Вуковара и да више ЈНА нема никаквих ингеренција над овим заробљеницима и да треба да се повуче. Којим речима је он то изговорио заиста се не сећам и да ли је имао подигнут тон, спуштен тон, нормалан тон, да ли сам ја стајао мирно испред њега или нисам, заиста се не сећам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли је то било уопште наређење или је то био неки разговор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сад читам господине Везмаровићу, то би била практично та прва изјава у неком судском поступку везано за ове догађаје пред Војним судом кад сте сведочили: «Убрзо иза тога, док сам ја вршио ово сређивање, на Овчару је дошао капетан Каранфилов у једном возилу «пух» са својом пратњом и саопштио ми је да је сада Вуковар у целини под командом органа власти у Вуковару, јединица ТО Вуковар, па тиме и ови овде заробљеници који су у међувремену били смештени у хангар. Додао је да су они сада под командом јединица ТО и да наше јединице, односно моји војници немају више никаквих ингеренција над овим заробљеним војницима који су били смештени ту у хангару и које сам ја обезбеђивао са мојим војницима. Нагласио је да их ја сада треба предати команди ове територијалне јединице која је већ ту била, дакле, у том смислу је мени Каранфилов саопштио шта ја треба да чиним и да ове заробљенике из хангара предам територијалној јединици која је ту била и којом је командовао тај Мирко као њихов старешина и овај као главни са великим шеширом и црном кожном јакном чије презиме ја не знам. Практично та примопредаја је извршена тако што сам ја повукао своје војнике са обезбеђења унутар и са спољашње стране хангара и припремио их за повратак у Негославце а ови територијалци преузели њихово чување. То моје повлачење војника могло је бити негде око 22 сата». Ево то је Ваша изјава прва у неким судским поступцима везано за ове догађаје. У више наврата говорите о предаји?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па то је, ја кажем, ја сам, још једном ме је неко нешто питао ја кажем не могу да, мислим ја могу да се изражавам онолико колико су моје говорне моћи, значи да ли је и ту баш лепо каже да је та примопредаја урађена тако што сам ја повукао своју јединицу, спаковао у возило и отишао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ако зна, да ли би то значило да Каранфилов онда врши примопредају а да Вас друго ништа више не интересује? Значи, ви сте повукли своју јединицу, значи Каранфилов би требао по вама, по овој причи да направи примопредају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да извлачимо закључке. Да ли је Каранфилов остао иза Вас?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам повукао, спаковао јединицу, мислим ушли смо у возила и кренули. Да ли је Каранфилов пошао за мном или није или остао, заиста не знам. Значи, ја сам пошао са ова два-три колико их је већ било тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, он каже да је та примопредаја уствари извршена на тај начин што су се они повукли. Ето то је по њему примопредаја. Према томе не сугерише он ту никакву накнадну предају коју ће извршити Каранфилов или шта ти ја знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е то има само на 15. страници. Само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког записника господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 17.10.2005.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У предмету Радак?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Е овако, задњи пасус: «Мој старешина издаје наређење. Ја посупам по том наређењу. Значи, он одговара за даљи део приче». Јел сам сад јасан? Зато сам поставио да ли је то тај Каранфилов, да ли је он за даљи део приче задужен?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако сам разумео добро то је извучено из контекста претходне приче и то је задња можда реченица коју сам изговорио после једно десет могућих питања сличних као што су сада. Ако почетак разговора и питања почиње, вероватно почиње мој одговор као што је сад овај ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим можемо прочитати цео тај део Вашег.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која страна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: И Ви сте га то питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Коме сте оставили те заробљене, коме сте оставили те заробљене, коме сте их оставили»? Сведок Везмаровић: Значи, још једном, разумете. Сведок Везмаровић: Мој старешина издаје наређење, ја посупам по том наређењу, значи он одговара за даљи део приче». Шта сад то значи?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Уопште не знам шта је сад ту спорно. Значи, ја сам добио наређење, мислим он ми је рекао да више немамо, па Каранфилов, значи причамо о Каранфилову и овде је питање према Каранфилову и одговор. Значи, он ми је рекао да даље не обезбеђује чета војне полиције, ја повлачим чету војне полиције и после десет неких питања на сличну тему вероватно сам изговорио тако како сам изговорио. Значи, ако је мени старешина издао неко наређење и ја га испоштујем, урадим, шта сад ја не знам шта би ту требало даље да коментаришем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ово што сте изговорили да ли је Каранфилов?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да разјаснимо, да буде потпуно јасно. То кад сте се Ви повукли господине Везмаровићу, да ли то подразумева да остаје Каранфилов који ће извршити предају или не или је предаја извршена на тај начин што сте се Ви повукли?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па да, ја повлачим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А људи остали сами са овима који су ту?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте, ја сам повукао јединицу, људи који су ту присутни треба даље да обезбеђују јединицу. Не може Каранфилов сам да обезбеђује јединицу. Не разумем опет шта треба још ту да изговорим да би то било јасно, јер оног тренутка кад ми је речено да треба да повучем јединицу ја сам спаковао јединицу у возила и отишао исто као што сам претходни дан када су ми рекли да треба да их обезбеђујем довео јединицу и обезбеђивао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ево само да завршимо. Значи, Каранфилов је онда тај што мора да нађе некога од ТО како Ви кажете и да преда војску, заробљенике, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Нисам тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако рекао.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сад не знам ко предаје територијалцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево, није тако рекао сведок господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Шта се плаши? Јел се плашите Ви Каранфилова?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ма не, пазите ја ћу опет да поновим цело.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па немојте поново понављати и филозофирати, питам Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то обраћање «немојте пуно филозофирати»?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Питам ја јасно и гласно и само да ми одговори и он неће, он се боји, шта ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао што је рекао. Знамо ми у чему је проблем. Господине Вујановићу знамо ми у чему је проблем. Проблем је у непоступању по правилима службе, у томе је проблем. Да се поступало по правилима службе све би овде данас било јасније.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Јел могу да питам тужиоца јел њему јасно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још питања господине Вујановићу?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте са Александром Васиљевићем, иако сте рекли више пута, али нема везе ајде оставићемо ово једанпут, причали о датумима у вези.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: О датумима, не о догађајима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање? Вујовић га је питао то.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Нисам чуо. Да ли сте рекли Александру Васиљевићу да сте добили задатак од Каранфилова у Негославцима да обиђете логор, да обезбеђујете логор за заробљенике? Да ли сте то рекли Васиљевићу?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим стварно, ја кажем.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па јел јесте или нисте?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Али не могу да се сетим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Тако реците, немојте филозофирати молим Вас, да скратимо време нама свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поново немојте филозофирати. Господине Вујановићу, поново сам чуо «немојте филозофирати».

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па како друкчије да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако што ћете се суздржати да не кажете ништа, него само поставите питање.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хоћу само да ми кратко одговори, он иде од «кулина бана» ми објашњава само да ми не каже то што треба да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па морате бити стрпљиви, ево и ја сам стрпљив. Верујте ми и ја имам понекад проблем што сведоци направе толико пуно непотребног увода да дођу до онога у ствари што их питамо, али морамо бити стрпљиви, шта да радимо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Добро, покушаћу. Да ли сте срели на Овчари кад сте дошли тамо неког официра којег су звали «Босанац»?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не. Мислим не знам, не сећам се, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате за каквог официра под презименом или надимком или што је већ «Босанац»?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте у току разговора са Васиљевићем помињали неке органе безбедности што су вршили селекцију тај пут?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не? Добро.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим, прецизан одговор би био не сећам се, али уопште нисам разумео ни питање.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да ли сте на сведочењу у Хагу на исти овакав начин мењали датум као што сте данас ту променили?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Сасвим је други поступак тамо.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Питам за датум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро је питање само значи у овом смислу да ли сте приликом сведочења у Хагу говорили као и данас овде, као данас овде?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, у Хагу је стајало ово што сам вам сад изговорио 18, 19, 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле, као данас овде?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па ја Вас питам за 19. и 20. да ли сте та два датума мењали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Вујановићу, па рекао је – оно што је данас говорио овде тако је причао у Хагу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Исто тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад је у ствари променио то, подсетио се, објаснио је. Добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Исто сте објаснили да сте били у Немцима, Сотину исто сте то навели те разлоге?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако је рекао као данас овде онда мислим да је све друго непотребно? Господине браниоче, јавите се за реч па онда, немојте молим Вас тако.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Извињавам се.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Кад је контактирао са Каранфиловим у вези 18, 19, 20?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па то је рекао, ево то је данас рекао да је контактирао са Каранфиловим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Каранфиловим?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да, ево ја сам записао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је са Трифуновићем, рекао је са Шапићем, а не са Каранфиловим.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Са Каранфиловим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја заиста нисам тако схватио, али ево.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако сам изговорио име онда нисам, то сам погрешно изговорио.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја сам записао, видећемо у транскрипту.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, сигурно са Каранфиловим нисам никада разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја то тако регистровао, но добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Данас је исто рекао овако да када се вратио из Немаца или Сотина да је већ један део јединице био ангажован на Овчари а и говорио је исто тако да је војна полиција остала тамо, па сад бих хтео да чујем коментар како сад та разлика? Војна полиција је остала тамо иза његовог одласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: На Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад? Ког одласка?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У првој групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, они су изјутра остали, 19. ујутру су остали, он је отишао за Негославце да прекуца списак.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: А сад каже да је један део већ ангажован, један део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сутрадан 20-ог, значи за сутрадан 20. он каже да је део јединице већ био ангажован на Овчари. Мислим, не видим ту никаквих контрадикција господине Вујановићу.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па рекао је да је војна полиција остала приликом његовог одласка у Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па оно изјутра 19-ог изјутра.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Па сад говори кад је долазио у Негославце да је један део већ био ангажован, а овамо прича о целој јединици да је остала на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је рекао и не зна он када су се они повукли са Овчаре у току тог 19-ог итд. он је говорио о томе, мислим, нема ту никаквих контрадикција.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ја знам да је прошли пут говорио о тој бележници што има кући и да се стриктно држао те бележнице и говорио је како би се друкчије сетио тих датума и тих догађаја да нема своје бележнице и ту је малтене тврдио да је то било 19-ог, па бих га молио да што пре донесе ту бележницу. На конту те бележнице је све причао догађаје. Ја мислим да сте га и Ви чак подсетили шта како и онда је он споменуо бележницу и да на конту ње тамо има све записано, тврдим да је то тако било ти догађаји да су се дешавали дан за даном, а сад одједном прескаче дан. Да ли је пре давања исказа у Хагу причао са Шапићем и са Трифуновићем и ускладио те датуме?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то да јесте.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од оптужених има питања? Ланчужанин?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Добар дан. Само једно питање имам за сведока. Пошто је био капетан и командир војне полиције има много сазнања у то време у Вуковару. Да ли је икада чуо да је Милан Ланчужанин – Камени, било кога убио, стрељао или наредио тако нешто?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић?

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја имам само једно питање да сведок ми одговори, пошто зна ко је Новица Трифуновић, да ли зна који је имао надимак инспектор Новица Трифуновић за време рата и који има надимак сада пошто контактира са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Новица Трифуновић имао неки надимак за време рата?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Само да не изговорим погрешно или Јапанац, ја мислим Јапанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јапанац?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да, зато што је један други каратиста Кинез.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Да није Кинез можда?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Кажем могуће или Кинез или Јапанац, али ја мислим да је он Јапанац, а овај Петровић Кинез колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да је?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, постоје двојица у Крагујевцу који имају надимак један је Јапанац, а други је Кинез, е сад који је тачно Новици надимак да ли Јапанац или Кинез.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај што има надимак Кинез?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Исто тренира карате, један дечко у Крагујевцу. Нема везе са нама, нема везе са војном полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Само да ми одговори које је оружје имао и који је пиштољ имао Новица Трифуновић за време рата, ако може да се сети?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тако чега?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, не сећам се.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ништа више. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко од оптужених има питања? Ако нема нико онда можете Ви господине Вујовићу?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само једно питање. Колико је сведок висок?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: 174.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ништа, само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 174? Има ли још неко нешто да пита? Не?

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Тражите ли трошкове доласка данас у суд господине Везмаровићу? Претпостављам да тражите јер Ви сте дошли из Крагујевца? Према нашим подацима јавни превоз на релацији Крагујевац-Београд-Крагујевац 1.300,00 динара. Јел то довољно?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове доласка који се у износу од 1.300,00 динара сведоку и ДОСУЋУЈУ као путни трошкови за долазак из Крагујевца а привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала Вам господине Везмаровићу. Немојте се удаљавати из зграде суда, замолићемо Вас да останете још да сачекате да чујемо и господина Каранфилова, можда ће бити потребе да Вас евентуално и суочимо, а ми ћемо сад направити једну паузу једно 20 минута да се одморимо па ћемо наставити потом.

Председник већа у 11,20 издаје

Н А Р Е Д Б У

Да се претрес прекине на 20 минута ради одмора.

Настављено у 12,00 сати након паузе ради одмора.

Сви смо ту. Приступио нам је у међувремену колега Баровић.

Одсутан је бранилац адв. Травица па ће уз сагласност оптужених Вујановића и Калабе у току данашњег претреса исте бранити бранилац адв. Заклан.

Опт. Војновића ће уз његову сагласност услед одсуства браниоца адв. Марије Пилиповић бранити бранилац адв. Вукотић, а браниоца Јеврића ће уз сагласност опт. Перића замењивати бранилац адв. Славко Перески.

Позовите молим вас сведока Каранфилов Борча.

Сведок БОРЧО КАРАНФИЛОВ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Каранфилов.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Поштовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има промена у Вашим генералијама, личним подацима које сте нам оставили, то је било 23. новембра 2004. године?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих?

Сведок Каранфилов Борчо, са подацима као са записника од 23.11.2004. године, упозорен и опоменут уз подсећање председника већа на заклетву за сведока исказује:

Господине Каранфилов, саслушаћемо Вас као сведока, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, све сте дужни верно да нам пренесете све чега се сећате, ништа у том смислу не смете прећутати. Ја Вас само подсећам да сте својевремено у том смислу положили и заклетву за сведока. Е да, Ви нам рекосте да нема никаквих промена, сад ми сугерише сарадница Снежа да сте Ви у међувремену променили адресу?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Адресу становања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Становања, да? Вратила се доставница Карађорђева 4?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратила се доставница позива преко те адресу уз назнаку да нисте познати на тој адреси па смо Вас?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Контактиран сам телефоном али адреса је иста. Нисам мењао адресу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Господине Каранфилов да Вас питам, да ли остајете при изјави коју сте нам дали тада у овој истој судници, пред овим истим већем 23. новембра 2004. године?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате томе што додати, објаснити, коментарисати било што?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви вероватно знате из средстава информисања да ми поново судимо у овом предмету и то је разлог што смо Вас поново позвали да сведочите. Уствари одбрана опт. Вујовића је тражила да Вас се чује и непосредно у овој судници па ја за Вас ћу имати само једно питање, односно боље рећи једно предочавање и желео бих да то са Вама разјаснимо. Претходно смо саслушали, јутрос смо саслушали сведока Везмаровић Драгана. Сведок Везмаровић Драган тврди да је у новембру 1991. године био командир чете војне полиције при 80. моторизованој бригади из Крагујевца, да је у том својству вршио обезбеђење

заробљеника на пољопривредном добру «Овчара» на дан 20. новембра 1991. године. Данас је дао објашњења зашто сматра да је то било 20-ог, али и приликом ранијих саслушања несумњиво се односило на, без обзира који је датум био говорио је о обезбеђењу заробљеника из болнице који су били смештени на пољопривредном добру «Овчара», дакле, из вуковарске болнице. Е сад, у сваком случају он тврди, мислим да сам Вам то и оном приликом предочио, он тврди да сте у једном тренутку у вечерњим сатима Ви дошли са «пухом», тада сте каже, били у чину капетана, да сте дошли са возилом «пух» и да сте му наредили да обезбеђење заробљеника на пољопривредном добру «Овчара» преда, препусти вуковарским територијалцима, те да у склопу тога повуче своје војнике са Овчаре што је он и урадио. Ако Ви рекосте да остајете при Вашим ранијим казивањима, ја знам шта сте Ви раније говорили у смислу да тог дана уопште ни нисте били на Овчари, ја бих желио да ово коментаришете? Дакле, да ли је то тачно или није тачно?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи, није тачно из више разлога. Значи, први разлог ја сам након изузимања, говорим о дану изузимања ствари и документације из склоништа «Јастреба» отпутовао за Београд. То је једна ствар. Друга ствар, командир полиције у командној функцији је везан за команданта јединице. Значи, он није био припадник гардијске јединице, није био припадник службе него је био припадник војне полиције, ако се не вaram крагујевачке бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, 80. моторизоване из Крагујевца.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Према томе, неко у командном ланцу је неко морао њему да нареди да припреми и постави обезбеђење, значи, то је основни постулат при извршењу задатака. У ратним условима тај који је наредио, значи, односно команда уноси то наређење у дневник збивања. Значи, мимо те јединице не може нико да командује, поготово не тог нивоу, том нивоу старешине, а по најмање не припадник друге јединице и то припадник Службе безбедности која апсолутно нема додирних тачака ни са командовањем. Поврх свега он је имао свог органа безбедности у својој бригади, значи, апсолутно нема додирних тачака са гардом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да сте на Овчари били у ситуацији када је тамо била смештена митничка група?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи, митнички батаљон је, говорим о дану предаје митничког батаљона, значи, након предаје митничког батаљона од стране Шљиванчанина добио сам задатак да скренем пажњу момцима, односно људству које је на обезбеђењу митничког батаљона да све буде по прописима и да се ништа не деси, односно да не фали длака с главе ниједном. Значи, по том основу сам у тим вечерњим сатима, односно у поподневним сатима отишао до хангара, замолио, односно, ако се не вaram прво сам питао ко је командир јединице, ко обезбеђује, а онда сам пошто се појавио дотични господин ја кажем, ево сад користим прилику дотичног господина сам данас први пут видео, кад кажем први пут видео од оног периода, тако да га не бих препознао, а стицајем околности није ни он мене препознао данас тако да апсурдно је после толико година говорити неким. Кад сам замолио да се он појави, замолио сам да изађе и командант митничког батаљона господине Караула Пилип с којим сам се упознао пар сати пре тога приликом предаје а упознали смо се на тај начин што је замолио да му се остави нож драга успомена да му се то не узима, тако да тај мој боравак, мислим ако треба још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то можете везати за неки датум?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Предаја митничког батаљона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи, то је по овоме како сад отприлике могу то је 18. предаја митничког батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте у ситуацији да изузимате ствари из склоништа «Јастреб»?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи, по догађајима – 18. се дешава предаја митничког батаљона, сутрадан групација митничког батаљона се извози аутобусима, тог дана, значи у тој варијанти то је 19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог дана када они одлазе у Митровицу, када се одводе са Овчаре у Митровицу да ли сте то јутро на Овчари?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Сутрадан ујутру смо присуствовали нас, ако се не варам двојица или тројица, на неких пола сата у тренутку укрцавања припадника митничког батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То и Везмаровић каже и да сте му Ви том приликом рекли да списак заробљених који је он сачинио у току ноћи у некој својој бележници оловком да прекуда па он отишао у Негославце у своју команду, а аутобуси са заробљеницима за Митровицу и онда је он отишао да само у Митровици преда тај списак прекуцан на писаћој машини.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Чињеница је да је представник Међународног црвеног крста ако се не варам који је био присутан све време је тражио списак и ако могу да се сетим да је то пренето мени од стране Вукашиновића, нисам сигуран да се регулише списак преко командира јединице. Значи, то је моје преношење било у смислу да ли постоји списак ако не, да се направи и да се преда Црвеном крсту и ту је наш боравак јако кратак био до укрцавања. Након тога, значи, у Негославцима, у поподневним сатима, смо имали задатак да припремимо просторију за госпођу Весну Босанац и да доведемо господина Марина Видића – Билија у просторије где смо ми били смештени. У поподневним сатима је Марин Видић – Били, значи био код нас у просторији до касно увече до преузимања од стране криминалистичке технике која је имала задатак да обави разговор са њима. У тим поподневним сатима се појавио, ако се не варам, у то време пуковник или генерал Туманов, нешто касније се појавио Шљиванчанин, Аца Васиљевић. Говорим таксативно о том периоду тог поподнева и у каснијим негде вечерњим сатима је Марин Видић – Били одведен у другу просторију ради обављања разговора а ту ноћ је Шљиванчанин издао задатак да се сутрадан, по наређењу Аце Васиљевића, изузму све ствари које могу да послуже у оперативном смислу а које се налазе у склоништу «Јастреба». Ми смо ујутру следећег дана у преподневним сатима, колико је то могло да буде 9, 10 сад тачно, ујутру углавном, отишли до склоништа, Момчиловић Зоран и ја, и по уласку у склониште регистровали смо бомбу, мислим да се радио о авио-бомби, тако да нисмо смели да улазимо из разлога немогућности наше процене да ли се ради о светлосном упаљачу или не. Нисмо смели да користимо паљење светала и да ризикујемо него смо се вратили како би могли инжињерце, односно специјалце за разминирање да доведем. Ако се не варам отишли смо до болнице, рекли су нам да су инжињерци у касарни, ту смо их нашли и по повратку, након разминирања ми смо ту негде у поподневним сатима покупили нешто радио уређаја, документације, неких дневника, говорим нешто јер је доста било, један део је у ствари био спаљен, уништен, али један део је био и сачуван, значи није био уништен ватром. То смо сместили у возило и кренули за Београд предали дежурној управи у то време, предали смо Управи безбедности сву ту документацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се дешава 20-ог после подне?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ми смо у Београд ушли негде, само што је мрак био пао, значи зимски период, то је могло бити негде 6-7 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у ситуацији да будете заједно са пуковником или тада потпуковником Војиновићем командантом ове крагујевачке бригаде и овим

капетаном Везмаровићем? Он тврди како је његов командант потпуковник Војиновић га је упознао са Вама и Вас представио њему као.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: На Овчари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Овчари тог 18-ог кад је била митничка група смештена?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: На Овчари током тих петнаестак минута мог боравка, значи присуствовали смо само, односно присуствовали су господин Караула Пилип, он и ја и суштина приче је била да превентивно скренемо пажњу и једнима и другима, односно једном руководиоцу и другом да припадници полиције се придржавају прописа и норми, а да Караула утиче на своје борце да неко не изазове сукоб између једне и друге стране, то је суштина. И ако се добро сећам на питање ако буде, односно како то да се деси, сад парафразирам, моја констатација је била «развуците канап, поделите простор на два дела и немојте да прелазите линију са једне и друге стране». Значи, то је отприлике тих неких 15-ак минута сугестије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једно ми се питање намеће ипак после овога што је данас рекао сведок, рекао је да он никакве практично ингеренције није ни могао имати у односу на једну другу бригаду, пошто је он из гардијске бригаде, а поред тога је и орган безбедности у односу на ове, па ипак с друге стране каже касније да је, истина у једној ситуацији два дана раније, он на неки начин контактирао са тим човеком из крагујевачке бригаде, како може, да ипак објасни ту, мени се чини ипак, бар ми се чини једна извесна недоследност у исказу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово везано за сачињавање овог списка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па везано уопште за контакте, са којих позиција он каже, рецимо овоме из 80-те мото-бригаде, придржавајте се прописа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у том смислу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ако већ нема никаквих ингеренција?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи став, односно захтеви, односно задатак Шљивачнанина, моје схватање је чисто превентивно у смислу завршетка предаје митничког батаљона, пребацивања до тог хангара и то је оно отприлике превентивно, пренесите да буде све у реду да не фали никоме длака с главе. Значи, чисто превентивно, без неких, значи нико са наше стране нит је наређивао, нит је постављао, нит је одређивао број обезбеђења, нит одређивао људство у обезбеђењу, чисто моје мишљење, значи не могу сад да тумачим Шљивачнаниново мишљење, али моје мишљење чисто превентивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је 80-та моторизована бригада тада била претпотчињена гардијској бригади, да ли онда органи гардијске бригаде имају командних ингеренција над припадницима 80-те моторизоване?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, значи органи безбедности гардијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Органи безбедности не, него?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Гардијске бригаде били су у стручној линији везани за претпостављене у Београду, надлежне из Службе безбедности кабинета Савезног секретара, а припадници Службе безбедности крагујевачке бригаде за свој корпус у то време ако се добро сећам, крагујевачки, тако да је ту било претпочињавање у служби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле у том смислу није било претпочињавања, добро. Даље молим, браниоци?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Сведок је рекао да он није имао никакве ингеренције којом би пренео неком наредбу Везмаровићу, рекли сте да то може бити командант и непосредни старешина из 80-те моторизоване бригаде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако каже.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да ли још неко може да изда неко наређење, неки орган безбедности сте данас спомињали, орган безбедности из?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не, извињавам се, ја сам органа споменуо чисто правећи паралелу да је у тој јединици постојао орган безбедности.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Е па то ме интересује, у тој јединици, јел могао у тој јединици и орган безбедности да изда такву наредбу?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Орган безбедности је стручни орган у команди, јединици.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Преко команданта?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па пазите сад, преко команданта, јединицом командује старешина односно командант, значи орган безбедности је у то време по тој систематизацији био стручни орган команданта, није могао да командује, значи све, командант командовао, да ли је орган безбедности, ајде сад да кажемо хипотетички, он је ту служио да да своју процену и да утиче у сваком случају на доношење одлуке сваког команданта, зато су и постојали, али са свог стручног аспекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли органи безбедности могу да командују јединицама војне полиције?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, они руководе јединицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Руководе, не командују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле руководе само?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Руководе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командује ипак?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Командује командант јединице војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет командант јединице?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Тако је. Свака јединица војне полиције има свог команданта, командира чете, команданта батаљона и тако даље, и он командује том јединицом, али орган безбедности у стручном погледу саветодавни орган који руководи службом, значи не командује.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро, то питам, јел сам Вас ја питао у истрази и Ви сте ми одговорили да је најлогичније да том капетану Везмаровићу наређење пренео његов непосредни старешина а преко команданта његове јединице који је био претпочињени гардијској бригади, Шљиванчанин је у то време био начелник Одсека безбедности гардијске бригаде, да ли је то Шљиванчанин могао да?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не по формацији.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не по формацији?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Постављењу, не.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Добро.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Он је начелник безбедности.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ви сте били ако сам добро разумео 18.11. на Овчари?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да, предаја митничког батаљона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 19. исто?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: И 19, пре подне.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: И 19, изјутра, да ли имате нека сазнања пошто видим да имате сазнања кад је болница заузета?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Молим?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Кад је болница у Вуковару заузета и када су из Вуковара из вуковарске болнице превезени заробљеници на Овчару, ако имате сазнање?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи ако се ради, сад немам ја, на Ваш коментар да имам сазнања, ја сам и прошли пут рекао да приликом повратка у круг касарне

кад сам тражио инжињерца ради разминирања видео аутобусе са људима али на Ваше питање кад је била евакуација у ком периоду, не знам, ја сам.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: А ког датума, дал знате ког датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20, то је рекао, 20.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је то 20.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ви говорите о неком састанку цивилних органа, органа владе, где је био тај састанак, каква сазнања о томе имате?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ја сам и прошли пут рекао да је то било посредно и ако се не варам за време мог боравка у касарни приликом констатације оних аутобуса и да је ту дошло до неке спознаје да је неки састанак у току, ништа више сем да је.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: И то ме интересује око датума и у односу на неки догађај који је био, рецимо на Митницу?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Око састанка поново кажем, тај податак је присутан у тренутку мог боравка у кругу касарне, да ли је састанак био у том периоду, пре тога, тог дана, мислим, само знам да су, односно колико могу да се сетим да се ради.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: У односу на Ваш боравак на Овчари, 18. у односу на 18-ти јануар, овај новембар?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ја ако говоримо о истом, податак о том састанку цивилних органа сам добио приликом регистравања аутобуса у касарни, то је већ 20-ти, ако се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 20., кад сте тражили те инжињерце ради разминирања?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Тако је, кад сам тражио инжињерце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако каже.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Јел, Ви сте овако рекли у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ишта знате везано за одлуке, закључке са тог састанка?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа баш?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, мислим пазите, ипак је то чин капетана тако да.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: «Још прецизније објашњавам да је тај састанак за који сам чуо био не тај дан када се предао митнички батаљон него следећег дана, кад су се укрцавали у аутобусе и оног дана када сам имао задатак да доведем Марина Видића и Весну Босанац».

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Добро мислим, мора да се сложите да поново спомињем и овде аутобус, ако покушавате.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Не, не, ја хоћу да утврдим када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, шта је то што Ви предочавате?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То је записник о саслушању сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге или?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: У поступку истраге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У поступку истраге.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То је од 05.11.2003.године, у Новом Саду што је. То ја хоћу само да утврдим, добро, хвала Вам, немам за сад ништа, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даља питања молим. Колега Бељански?

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја бих питао сведока нешто пошто не знам да ли је питан раније, да ли је он ослобођен обавезе чувања тајне или није као припадник службе безбедности претпостављам да таква обавеза постоји?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ослобођен сам.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да ли је служба безбедности током рата у Вуковару имала неке оперативне или обавештајне смернице, тако да кажем, ја сад не могу да баратам стручним појмовима али надам се да ће сведок то разумети, у односу на територијалце и добровољце, с обзиром да они у својим структурама немају никакве органе безбедности да ли је војска односно органи безбедности у оквиру војске, да ли су пратили шта се догађај са територијалцима и добровољцима на вуковарском ратишту?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, да је мени познато. Говорим о својим запажањима, не.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Како органи безбедности воде евиденцију својих активности, значи да ли подносе подређени официри, он је био капетан тада у том тренутку, да ли својим надређеним официрима подноси писмене неке извештаје и шта се догађа са тим извештајима ако постоје?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Сва оперативна запажања до којих се долазило током оперативног рада достављана су усмено у то време господину Карану који је био један од помоћника Шљиванчанина и који је био по формацији и попису радног места задужен да сва та оперативна запажања преточе у писани материјал, да не спомињем сад ако дозволите у ком виду али у сваком случају писани материјал и да након упознавања Шљиванчанина и потписа тај писани материјал са оперативним запажањима се шаље Београду, конкретније начелнику безбедности кабинета Савезног секретара који је био претпостављени нашем одсеку.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: И да ли се тај материјал чува, у ком року, у ком облику, да ли може да нам каже нешто о томе?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не знам, не знам верујте.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим. Оптужени, Вујовић, Вујановић, добро Вујовић?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих поставио питање у вези ових аутобуса у касарни и у вези састанка који се одржавао, па бих предочио исказ то је од 23.11.2004.године, страна 7, 46 ред, каже овако, «значи ради се о дану када је Марин Видић био преузет са наше стране, значи нас двојица и преузет је ако се добро сећам у касарни и у тренутку преузимања то што сам рекао истражном судији у кругу касарне је било неколико аутобуса са цивилима и оно што је било за нас, ајде да кажем упечатљиво а неприхватљиво, јесте да је било пуно цивила око аутобуса који су исказивали овако један мали, жешћи револт, и након тога смо пошто је полиција била око аутобуса након тога, значи у тренутку преузимања, односно у периоду преузимања Билог обавестили смо Лукића», и тако даље, значи говори се о дану преузимања Марина Видића-Билог, да су у касарни аутобуси око кога су, значи несумњиво је ради се о цивилима из болнице, значи да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели суштину овог предочавања оптуженог Вујовића?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Колико сам могао да схватим предочава се да је у мојој изјави дошло до замене датума, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, господине Каранфилов према Вашој изјави од 23. новембра 2004. године у овој судници, ово сад што је?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић прочитао то је Ваша изјава, дало би се закључити да су аутобуси у касарни на дан када је Марин Видић преузет са наше стране, а данас нам кажете Марин Видић је преузет 19-ог?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Слажем се, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А аутобуси су 20-ог?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Поново кажем, значи сво ово време ипак је 16, 17 година период, значи оно што и тада и сад говорим су догађаји у питању, након мог боравка Ви сте вероватно упознати и ја сам присуствовао сведочењу у Хагу, тако да је у том припремном периоду доста тог материјала први пут после оволико година и сведочење и више пута сведочења нама предочен, тако да су ти датуми прихватам, односно два догађаја стављена у овом исказу у један дан, два догађаја у један дан, чињеница је да оно што сам данас рекао да сам аутобусе регистровао приликом доласка из, у тренутку тражења инжињерца, значи по повратку из склоништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то би била ова хронологија коју сте нам данас навели?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па сад пошто се то, ево као што сте видели разликује од оног што сте раније говорили чиме објашњавате ова данашња сазнања, тим новим предочавањем неких материјала?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Пазите, проблем је поново у времену, ипак је 17 година, пуно је тих изјава давано, а ипак да се сложимо само се догађаји памте, тако да у овом периоду први пут смо после толико година могли да видимо неки материјал и да човек се присети што би се рекло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав конкретно сте материјал Ви видели тамо у Хагу који Вас је определио да сад дајете неку другу хронологију?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Пазите, било је доста тих и записа и оног материјала који је у фази припреме листан са адвокатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били у Хагу сведок оптужбе или одбране?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Сведок одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте сведочили господине Каранфилов?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Мислим да је у новембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У новембру?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Мислим да је у новембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја бих опет предочио још нешто овако, то је транскрипт од 23.11., исто, страна 12, где каже овако то је везано за седницу, кратко ћу само прочитати «кад смо преузели Билија, добили смо податак да је преко пута касарне неки састанак, да је Аркан био присутан», страна 12, 14 ред, односно то је већ једно 16, 17, ово што сам рекао, значи говори се о датуму кад је преузео Билога, да је био неки састанак и да је на састанку био Аркан, значи страна 12, 14 ред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је исто то, «добили смо податак да је преко пута касарне, значи групација, и да се неки састанак држи, значи нико није могао да уђе у објекат преко пута касарне имали смо значи непроверен податак, значи да је Аркан био присутан, и кажем поново то је непроверен податак јер ми нисмо ни улазили, нит смо могли да уђемо нит смо имали то као задатак», па је претпостављам објашњење исто?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи био је неки састанак где је био Аркан, јел тако?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да то је податак, поново кажем, то сам рекао и малопре адвокату, добијен је податак али поново кажем непроверен, тако да се ја конкретно у то нисам упуштао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи тај дан кад је сведок преузео Марина Видића-Билог у касарни, тај дан се одржава састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведок је данас рекао нешто друго, да је тај састанак 20-ог, кад је видео аутобусе у касарни да је тада и сазнао да је неки састанак.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И да је на том састанку Аркан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је на том састанку Аркан.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи то није тај дан него сутрадан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је и објашњења зашто се разликује у казивањима, ево каже иста су ова везано за сведочење у Хагу и материјали и документација која му је претходно припремљен и предочен.

ОПТ.МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли је сведок тај дан видео, када је довео Марина Видића-Билог, у Негославце, да ли је видео Александра Васиљевића?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи реко сам ту ноћ у касним сатима дошао је Туманов, после неког времена, после Туманова Шљиванчанин, а доста касније Васиљевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било 19. увече?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: 19-ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи ово је тачно да констатујемо то је транскрипт 23.11., страна 16, ред 1, «значи дан кад је Марин Видић-Бил, био код нас у просторији прво се појавио генерал Туманов, а пар сати након њега, значи у касним вечерњим сатима и генерал Васиљевић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то је, рекао је то сведок данас, то се не разликује од оног што је рекао раније, тако да нема потребе предочавати.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро. Колико се генерал Васиљевић задржао?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па не знам, мислим да није дуго, сад је то дискутабилно, мислим да није дуго, али је чињеница да је био.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само мало, ево можемо предочит само да се то ради о пола сата и да је у касним вечерњим часовима отишао, само мало да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи овако 23.11., страна 17, «Туманов је био можда сат времена и отишао, Васиљевић је дошао после пар сати, задржао се пола сата и отишао, касно у ноћ».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али што је то сад битно?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи касно у ноћ је отишао, јел тако? У прошлој изјави сте рекли, 23.11., страна 16, «значи о датумима не могу да говорим али говорим о чињеницама и оним догађајима, фактички које памтим», значи у оном, то је страна 16-та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да и?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: И то је то, то само напомињем, то је као коментар тога. Тај дан када је сведок био на Митници, када је био, митнички батаљон када је долазио да ли је било цивила са Митнице, да ли је довежено?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Говорите о, да ли је било цивила?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, цивила са Митнице?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Грађана, јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, да сам ја регистровао.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли знате шта је са 3000-4000 цивила који су пребачени, има у ратном дневнику 18.11., па да се предочи то само, шта је са тим цивилима које, касније у исказима ћемо видети да су у ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се предао митнички батаљон, говорили сте о тим активностима, то није спорно, него да ли је на Митници било пуно цивила, жена, деце, који су?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Извлачени са Митнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су се извлачили са Митнице, које је требало негде збрињавати и тако даље?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, да имам тај податак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, да ја знам, нисам, оно што сам регистровао то се ради о Караула Пилипу и његовој групацији која је била смештена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његовој групацији, а за цивиле не знате ништа?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна нека имена тих лица који су били из Међународног црвеног крста, уствари прво да ли је то уствари Међународни црвени крст или нека Европска заједница, тад кад је био митнички батаљон?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Говорите о датуму превозења митничког батаљона?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не да знам имена, знам да је човек ако се не варам био у белом оделу са крстом на рукаву ако се добро сећам, тако да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Не зна сведок да ли је Међународни црвени крст или Европска заједница?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не знам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да ли сведок зна кад је довежена Весна Босанац у Негославце?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не знам кад је довежена. Знам да сам ја добио задатак значи у поподневним сатима да се припреми просторија где би она била смештена према ноћи, односно спавала. Кад је довежена не знам. Кад је отишла на спавање не знам, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ког дана у поподневним сатима се добили тај задатак?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: То је фактички 19-ог, поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било 19-ог поподне?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Па ја бих предочио само 23.11., исто овај исказ, страна 17, «Марин Видић-Били је саслушан код нас у просторији, до наше просторије а Весна Босанац је саслушана на командном месту, нисам упознат ко је разговарао са Весном Босанац», па онда опет ту, «добро то је исти дан кад је Аркан», и на крају каже «то је тај дан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али питање је било, кад је доведена, сведок не зна кад је доведена.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Значи исти дан, па не, само мало, овде се сва три случаја вежу, значи Марин Видић-Били, Весна Босанац и састанак Аркана, сва три случаја у један дан, имате то 23.11., страна 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам али чули смо данас сведока господине Вујовићу, да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, не, не, само питам у односу на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је дао неку другу хронологију.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Весну Босанац питам, да ли је то исти дан, пошто овде значи Весна Босанац је исти дан када и Марин Видић, не говорим сад о састанку, да

ли је то исти дан када је Весна Босанац доведена у Негославце, што је он чуо да је, није видео, није приствовао, али зна да, овде каже Весна Босанац је саслушана на командном месту, а Марин Видић-Били саслушан је код нас у просторијама, значи пошто зна сведок где је Весна Босанац саслушана да ли је то исти тај дан?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Колико се сећам да, исти дан.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Е, само то, само то. То би било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Само везано опет у вези ових датума у касарни и то, да предочим, од 11.11.2005., малтене цео лист се односи на касарну, на извожење аутобуса и, митничкој групи и цео редослед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па шта бисте желели да?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Хтео бих да предочим, ево можете чак од почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која страна?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и шта да предочимо?

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Ово, да почнем од почетка, сутрадан се, значи ово је, од почетка је данас причао све Црвени крст и то на Овчари, е, и онда идемо, онда Ви питате, «е сада је тај дан када или то вече када је смештена митничка група, овај дан када видите аутобус у касарни, како бисте то временски определили, једно у односу на друго, и који је временски размак између та два догађаја» и онда он одговара «Митничка група је дан пре, значи», онда Ви питате «баш дан пре», «по мом сећању стварно», и онда идемо, долазимо до овде, значи један догађај он прича Каранфилов, значи један догађај је био предаја митничког батаљона, то знамо 18-ог, сутрадан укрцавање и транспорт припадника митничког батаљона, следећи догађај је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Вујановићу, ово је све на истом овом фону, већ смо то расправили.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Да али то је још једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ смо то расправили са сведоком.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Можда има неки коментар и на ово нешто да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ништа ново сад Ви нисте њему предочили што му већ није предочено.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: То је већ треће, четврто предочавање на исто, па он сад прича о сасвим нечем другом па сам хтео да чујем после три, четири предочавања како сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево чули сте га, сведочио је и у Хагу, имао је неку документацију, тако бар он објашњава, и сад не можемо, мислим можемо до сутра да наставимо са предочавањем недоследности и у том смислу сведок је дао своје објашњења, па сад прихватите их или не.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: У које време је видео аутобусе, до подне, поподне, у касарни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, које би то било доба дана?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па мислим негде подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Подне, добро.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Колико је било отприлике аутобуса?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па не знам.

ОПТ. СТАНКО ВУЈАНОВИЋ: Не знате, добро ништа, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин?

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Исто питање као и претходном сведоку, Борче Каранфилов, капетан или капетан I класе, официр безбедности у гардијској бригади, јел тако?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да, да.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Да ли је видио, чуо, да ли има сазнања као официр безбедности да је Милан Ланчужанин-Камени, извршио убиство, стрељао или наредио или било шта у том смислу?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

ОПТ. МИЛАН ЛАНЧУЖАНИН: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има питања? Вујо Златар.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добар дан, исто питање, пошто је човек орган безбедности за улазак и излазак из града да ли је постојала наредба забрана уласка и изласка 48 сати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тих дана господине Каранфилов, значи 18. 19. и 20., да ли је тих дана био неки контролно-пропусни појас око Вуковара да се контролисао улазак и излазак, забрана уласка и изласка у град, односно улазак-излазак само уређен уз неке пропуснице и тако даље?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Оно што могу ја да кажем а да је мени познато то је да је све време у Негославцима била контролно-пропусна станица, такозвана контролно-пропусна станица, где се контролисао улазак и излазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је држао ту контролно-пропусну?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Полиција је држала ако се не варам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то војна полиција гардијске бригаде?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Гарде, да, колико се сећам.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Ко је официр?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате који батаљон, пошто знамо да су била два полицијска батаљона?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не знам, не знам тачно, а да је нешто посебно у то време око.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Која су та два, име официра од та два батаљона, који је официр, ко је командир војне полиције био у Вашем батаљону?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ко је командир војне полиције био у батаљону?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Па да батаљон, ко је командир батаљона војне полиције био?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Једнога је био Кавалић, а другог батаљона, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имате сазнања наравно те врсте, реците нам, да ли се водила нека евиденција уласка и изласка на тим контролним пунктовима?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Улазак у то време, значи говорим улазак у Негославце према Вуковару, тај улазак је био регулисан издавањем пропусница у Београду, значи из виших команди. Пропуснице, ако се добро сећам, у то време могао је да изда Савезни секретаријат и ако се не варам I армија.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Добро то је за војна лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за време борбених дејстава, а након престанак борбених дејстава?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Пазите, након престанка сам ја дошао у Београд, тако да у каснијем периоду апсолутно не знам како је дефинисан и како је рађено, ја говорим о ономе што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте више нисте враћали то кад сте донели ту документацију?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не, ми смо остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20-ог поподне Ви се више нисте враћали у Вуковар?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не, ми смо остали, Момчиловић и ја, у Београду, а након пар дана смо добили сигнал да се не враћамо, да се јединица враћа, тако да се више нисмо враћали.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Не, да поједноставимо мало. За цивилна лица која су Срби, желели да уђу у Вуковар, да ли је могао ући у Вуковар без пропуснице?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Мислим да није. Не, мислим, него није сигурно.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Е то ме интересује. Ко је у Шиду издавао, јел знате можда у Шиду на уласку, први пункт, где се прва контрола, ко је у Шиду издавао пропуснице?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сведок каже ево издавале су се у Београду.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: То је за њих за официре, не, не. Знам о чем причам. Ја за Нову годину кад сам ишао нисам могао без пропуснице ући. У Ловачком дому у Шиду се издавале пропуснице, о томе се ради председниче већа. Цивил није могао ући.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: У сваком случају пропуснице су биле унифициране, е сад ко је издавао у Шиду, ко у Београду, не знам стварно.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: То је за њих у Београду издавано, али у Шиду у Ловачком дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то не зна.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Јединица која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не зна, добро. Колега Заклан, желели сте, да. Оптужени Вујовић једно питање још.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја се извињавам само због, следећи главни претрес, једно питање, да ли смо се ја и сведок икада видели и да ли смо се упознали, па да погледа сведок?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Морам да будем искрен, значи по лику не могу да се сетим, али презимена да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А, по презимену мислим као Мирољуб Вујовић, да ли смо се икада видели?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: По презимену мислим да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: За време борбених дејстава?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Мислим да.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: А да ли се сведок сећа где?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Где, јел?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, како у ком контексту, шта је човек био?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не, много је људи долазило тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Много је људи долазило и одлазило али стварно не могу да се сетим, а презимена да, презимена се сећам.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, мислим, можда је због каснијих, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате шта је он био, тај који је имао презиме Вујовић, шта је био тада у Вуковару, јел то знате?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не знам, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не него, мислим, молим, питање је сасвим на месту.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: У реду, у реду, па слажем се ја, зашто да не.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Није спорно, апсурдно је, да вам кажем једну стар, значи говоримо о том периоду, не говоримо о информацијама добивеним у задњих пар месеци, година, преко новина и тако даље. Значи, ја поново кажем, ради се о људима чија су имена позната, позната, сад могу да, колико могу да се сетим,

један од познатих људи чије је презиме Прелаз, био је командант, један је био у цивилној одбрани ваљда, не знам, неко се бавио ако се не сећам, радиом у Вуковару, а сад кад би ме питали, ко, где, како, мислим, па не апсурно после 17 година, чињеница је да ниједан податак значи о тим именима да је мени познато било тада у негативном смислу није, значи апсурдно је.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро једно питање ми се отворило, пошто је споменуо цивилну одбрану сведок, да питам, каква је то цивилна одбрана, да ли у том смислу, да ли то као?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел постојала нека цивилна одбрана у Вуковару?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Мислим да је нешто постојало, сад покушавам да се сетим, али то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Онда само ово, да ли је постојао код вас званичан термин за све мештане, Вуковарчане који су остали да бране своја огњишта, породице, који су се самоорганизовали да одбране своју породицу и тако даље, да ли је то био стандардни термин да сте их звали «територијалци»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако господине Вујовићу, немојте више таква питања на тај начин да постављате.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја не знам како другчије да поставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питајте сведока да ли сведок, шта сведок подразумева из тог периода под термином «територијалци», а не да ли сведок зна да ми мештани који смо тамо били па се самоорганизовали да су нас сви звали територијалци, дал то сведок зна, немојте тако, на тај начин да постављате питања.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Требали сте да ме упозорите, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ме разумели?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећи пут значи, сада и следећи пут питајте сведока да ли зна шта је то територијалац и шта сведок из тог периода подразумева под тим термином. Добро?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Добро, у реду, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи у сваком случају по мом оном сећању ради се о људима који су били мештани те територије а који су остали у току борбених дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, ако нема више питања сведоку, нема. Ја ћу Вас замолити да позовете сведока Везмаровића.

Даљих питања сведоку нема, сведок нема више ништа да изјави.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се суоче сведоци Каранфилов и Везмаровић који окренути лицем у лице један према другом исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу, саслушали смо ево и сведока Каранфилова. Он негира да Вам је издао или пренео било какво наређење типа да Ви заробљене на Овчари предате вуковарским територијалцима и да се повучете са њиховог обезбеђења, он то негира. Па смо ми одредили ваше суочење, значи окрените се према господину Каранфилову, гледајте њега и реците му, односно евентулану подсетите га је ли то тачно, није тачно, о којим околностима, како и тако даље, знате. Прво, да ли га се сећате из тог периода, ево сада га видите, схватио сам да се јутрос нисте препознали у ходнику суда међусобно јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, њега се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало ближе микрофону.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Лика се не сећам, то је сигурно, а сигурно остајем при тој причи док гледам господина да сам примио наређење и за прво обезбеђење из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Од Каранфилова.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: За прво обезбеђење и друго.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: За прво обезбеђење да сам добио.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Шта за прво обезбеђење конкретно?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: За митничку групу.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Шта, шта?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да се чува по Женевској конвенцији, да се.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Извињавам се, ко је наредио да се формира група за обезбеђење митничког батаљона?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја ћу да покушам да огговорим.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Молим Вас, молим Вас, ко је издао задатак Вама као командир у војне полиције да формирате групу, јединицу, бројног стања тог и тог, да покријете положај, хангар и да обезбедите митнички батаљон? Од кога сте примили то наређење?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи ја причам о тренутку кад смо се видели, кад су стигли аутобуси.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Све у реду. Ја Вас питам од кога сте примили наређење?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ми смо већ имали.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Од кога?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја сам са пуковником Војиновићем.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да ли Вам је командант јединице издао задатак да обезбеђујете заробљенике, односно лица која буду доведена у хангар, командант Ваше јединице? Да, у реду, Ви сте завршили курс војне полиције у мирнодобском периоду?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: У рату нисте резервиста него сте припадник Југословенске народне армије?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Резервиста.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не можете бити у рату резервиста, резервиста сте у миру, у рату сте припадник Југословенске народне армије, ко командује војном полицијом?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел могу да, само, мени све време пише резервни капетан и ја се слажем са Вашом.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ви сте резервни официр у миру. Од тренутка избијања борбених дејстава у Југословенској народној армији не постоји резервиста, постоје припадници Југословенске народне армије. Ви сте официр Југословенске

народне армије у рату, нисте резервиста. Према томе Вама командује Ваш командант. Ви сте добили задатак да обезбеђујете хангар. Мој долазак је био, а ево Ви кажите да ли је истина или није, да се скрене пажња и да се поштује Женевска конвенција, да се заробљеницима ништа не деси, и сугестија је била ако не знате како и због Карауле, Карауле Пилипа да поставите канап између једне и друге групације, јел тако било, да нико не прелази и једну и другу, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јел знате кад сте ми то рекли, пред Војиновићем, на терену.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Какав терен, јел био Караула Пилип поред Вас?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Тек касније.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ма, немојте молим Вас.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи прво смо обавили разговор.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Караула Пилип био присутан тамо.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Шест старешина је после тога дошло из митничке групе.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Јел знате Ви где сам ја био смештен са локацијом?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, али имам записано у свесци, мојој белешци.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Шта, шта пише у Вашој свесци?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Пише Ваше име и презиме и основна школа у Шиду, сасвим довољно.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па немојте молим Вас.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Сасвим довољно.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи иоле довољно да су подаци или постфестум писани, постфестум него сте се после седам година сетили буквално презимена, јер ја сам и тад реко и сад кажем, ја сам припадник Југословенске народне армије био, ја се мог презимена, чина и институције нисам стидео нит се стидим, ја сам тад пред Караулом Пилипом и пред Вама рекао како се зovem, јер сматрам да је то поштено и реко сам вам да се води рачуна, јел тако било, да ником не фали?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Јесте.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да се Ви после седам година сетите презимена, могу да схватим звучно презиме, и да упишете то у свесци а са друге страна корпус деликти пишете то сами сад кажете да сам био смештен у којој школи?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако се ја не варам пише основна школа.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Шид?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не, пише назив школе.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: У Шиду?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У Шиду.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: И то сте записали исто дана кад сте записали да сам Вам издао наређење да повучете обезбеђење, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Него?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи првог дана кад смо се упознали.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Јел то на истој страни?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: То можете да проверите има.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, ја питам, не знам, питам само.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па не могу ни ја да сетим како како стоји на тој страни.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па како сте онда записали податак који уопше не стоји. Значи, гардијска бригада није изашла из Негославаца, говорим о себи, какав Шид?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Шта ми кажете?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не, па ја кажем, за мене је то битно, зато што се, на истом папиру пишете '91. година, јел тако, то Ви тврдите?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Пишете да сам Вам издао наређење да повучете обезбеђење и пишете да се ја налазим у Шиду, ноторна неистина, да не употребим други израз, значи по свим папирима, доказима, документацији, ми смо били у Негославцима, ко је био у Шиду, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, господине Каранфилов, ајде сад, нека презиме, али он тврди ово, да је исто лице које му је приликом обезбеђења митничког батаљона рекло у овом смислу везано за Женевске конвенције и тако даље, да је то исто лице везано за заробљене из болнице му рекло да повуче обезбеђење, дакле исти човек, разумете, исти тај човек.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Са презименом мојим, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Презиме.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али исти тај човек?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, па ја поново кажем, значи ако су ти пошто се сведок ајде позива на оно што је записао, по мени тог дана, тог дана је записао да се ја налазим у Шиду, што не стоји и неистина је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд Ви то знате, јесте ли Ви имали увида у ову његову бележницу?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, па он рече да сам био у школи у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то и јесте рекао, него да ли сте Ви имали увида у његову бележницу јер видим да ли је то на истој страни и тако даље?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, ја питам само, питам зато што претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим не би ме изненадило да сте имали увида.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не, него кажем претпостављам јер је суштина приче да је то свеска формирана тог дана, то је мој закључак неки. Ко командује, односно ко је издао задатак да се обезбеђују лица транспортована из болнице, ко је Вама издао задатак, поново, значи исто као и за митнички батаљон, јачина групе, из које јединице, ко је командир групе, у колко сати да се поседне објекат, значи то су нормални основни постулати пријема задатка у полицији?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи у тренутку кад је друга група обезбеђивана ја нисам био ту и не знам ко је то урадио.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ви сте били командир чете?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи, нисам био у Негославцима.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ко је могао да активира чету мимо Вас?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Претпостављам да Ви знате, јер ја не знам.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не, значи командна линија је дала задатак да Ви односно Ваша јединица обезбеђује хангар јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако нисте Ви то урадили ја могу да претпостављам.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: У којој јединици сам ја био?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не знам.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па јел сам био у Вашој јединици?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па како могу да командујем?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ал сад ја Вас питам, зато што Ви тврдите да је неко издао наређење, ја не знам.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па морао је неко да изда па нема у војсци самоиницијативе.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не кажем ја ништа.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Слажете се с тим, јел се слажете с тим?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па ја Вама кажем, ја не знам, да Ви знате.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не у реду да Ви не знате, то прихватам, али слажемо се да је неко морао да изда наређење, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Слажем се.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Војном полицијом конкретно у Вашој јединици командује Ваш командант јел тако, јел се слажете с тим? У рату свако наређење које се изда од стране команде или претпостављене команде се уноси у дневник ратни, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Свака измена наређења било да се тиче претходног или новог се такође уноси у дневник са прецизним подацима, сатнициом, временом ко је издао и кад је издао, јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Зашто то није унето у Ваш дневник? Шта пише у Вашем дневнику?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: У мом дневнику?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: У дневнику јединице Ваше?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Па што бих ја имао увид у дневник?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па питам, не знате јел тако?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Одкуд ја знам.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Немам питања.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Мислим, ваљда знате ако то је, даље причамо да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Везмаровићу нисам Вас чуо да оно битно у ствари у целој овој причи, је ли то тај човек, јел то тај официр, јел то та особа која Вам је тог дана наредила да се повучете са Овчаре и да препустите заробљене територијалце или не?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ако је господин до мене Каранфилов, онда је то та особа.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Јел мого неко други да дође с тим презименом?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Не знам ја, значи ја и даље остајем при томе да сам све време добијао тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек каже, тог дана, дало би се закључити, ево и Ви сте мало датуме кориговали, и он је исто тако кориговао датуме, тако да сте оба данас сагласни да то јесте 20-ти, он каже да је тог дана у поподневним сатима отишао за Београд и био у Београду, и више се није ни враћао у Вуковар, тако да увече у вечерњим сатима није могао бити тамо.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Јел постоји могућност да је неко други био а да је постфестум у сећању остало презиме?

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Значи опет кажем, капетан Каранфилов је био тамо и издао ми наређење, мислим наређење, ето тако да кажем. Није наређење, него информисао ме да је сада град Вуковар под командом ТО јединица, мислим сад кажем, опет, не сећам се тачно које су речи текле, да заробљеници у том смислу припадају ТО Вуковар и да се јединица треба да повуче.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Господине, ако дозволите, ја сам био орган безбедности а не моралиста у бригади, ја не вршим информисање.

СВЕДОК ДРАГАН ВЕЗМАРОВИЋ: Ја кажем овај шта се догађало.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Дозвољавам да је Вам је презиме остало, поново кажем од 18-ог, звучно презиме, па да сте '98., јел тако, кад је био први разговор по том питању службени, да Вам је презиме остало и да сте га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је још постојао неки Каранфилов?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па не, зато и кажем звучно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Зато и кажем звучно па се господин сетио вероватно '98. презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У гардијској бригади или некој другој јединици те године?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Зато кажем, не тврдим да је намера, односно злонамера али моје ајде да кажем мишљење, да се господин после седам година сетио презимена апро по мог представљања 18-ог, па је презиме први пут изнео, мада не кажем да неко није наредио или наредио, у то се не упуштам стварно, нисам био, али чињеница да ја нисам, нит сам имао овлашћења нит сам био на таквој дужности да сам могао Вама да командујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имајући у виду да је ова бригада 80-та моторизована претпочињена гардијској бригади, имајући у виду да је овај сектор југ, формиран јел, интересује ме да ли је мајор Шљиванчанин, начелник безбедности у гардијској бригади имао неке ингеренције над 80-том моторизованом бригадом?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи, не да ја знам, из простог разлога што.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не, да ли је то по правилу, начелно?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ево да Вам кажем, све време борбених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Везмаровићу, хвала, можете се удаљити.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи све време ми смо службену пошту слали Београду, Крагујевац је своју службену пошту, говорим о службеној пошти органа безбедности слала ужичком корпусу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, ја питам јел имао било какву ингеренцију, не пошта, не интересује?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, па ту се ради о ингеренцији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ту се ради о ингеренцији, значи ако је била ингеренција онда би крагујевачка бригада орган безбедности крагујевачке бригаде писана оперативна сазнања, у писаној форми достављао нама, Шљиванчанину уствари, а ми би то обједињавали и слали Београду, јел тако?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Пошто то није постојало они су својом линијом руковођења слали Ужицу, Шљиванчанин Београду.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Вама познато да је мајор Вукашиновић, Шљиванчанинов заменик био на Овчари тог дана?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ког, овог?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тог 20-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог дана 20-ог кад сте видели аутобусе у касарни?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је познато да је био?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли Вам је познато да је нешто, јел Вама он нешто рекао, јел био у неком контакту са Мркшићем?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Није Вам ништа познато? А шта је, рецимо имамо ми податке да је Вукашиновић био, шта ће тамо Вукашиновић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете то питати сведока.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Мислим стварно, извињавам се, али, да Вам кажем ја се стварно извињавам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не могу да верујем да безбедност гардијске бригаде ако је претпочињена нема никаква, баш ништа, не сме ништа да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ово заиста што каже колега Тодоровић остаје и мени се онако као лаику неком потпуном, намеће ако је 80-та моторизована, као једна војна јединица претпочињена гардијској бригади, па је сад формирана нека оперативна група југ, па је начелник безбедности гардијске бригаде Веселин Шљиванчанин, шта је са безбедносним покривањем у, значи са безбедносним покривањем и целе групе, оперативне групе југ, па тиме и 80-те моторизоване, обједињавање оперативно безбедносних сазнања и предочавања команданту Мркшићу, не делује ми логично да ова сазнања из 80-те моторизоване иду у Крагујевац у корпус, разумете, а да се не стичу код Мркшића?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не, молим Вас, значи ја говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко Шљиванчанина, разумете?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ја говорим оно што знам, а поново кажем у том периоду у чину капетана, после заставника Момчиловића најмлађег оперативца у служби безбедности у то време, крагујевачка јединица, њихов орган безбедности оперативна сазнања шаље, слао је по ономе што ја знам свом корпусу, органу безбедности у корпусу, али говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зар она нису интересантна и Вама, односно Шљиванчанину?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не, не, ја колико знам и он је био члан тог неког ужег руководства код Мркшића, да је ту седео и командант те бригаде и орган безбедности, колико је мени познато, можда немам добру информацију, ипак су то информације на нивоу али се информације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислите, па би овај орган безбедности Крагујевца обавештавао свог команданта а команданта?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да да, Мркшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркшића у тој линији.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Али се није заустављала информација по командној линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А друга линија је овамо према Крагујевцу?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Тако је. Значи, командантима се уступа информација која је битна за командовање али ви уколико имате оперативни случај на коме служба ради а у поступку је, нисте у обавези да обавестите команданта о томе док не добијете сагласност вашом линијом или док не дође до лишавања слободе, знате, то су подаци стриктно службени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Председниче па то је објаснио, имате на 4 страни, три пасуса, у истрази објаснио је сведок и то је тачно лепо објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, колега Кнежевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имамо исказе сведока и са јучерашњег претреса што наравно не зна сведок који се данас саслушава али Ви му предочите и није то уопште спорно, речено му је да је Вукашиновић тамо био тога дана, значи 20-ог, по исказима, шта сада он тамо тражи да кажем, то је нешто исто што је питао

пуномоћник Тодоровић, односно другим речима, да ли би он тамо требало да буде или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро сад хоћемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нек ми одговори уопштено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он сведок или сад експерт за питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он сведок. Можемо овако, прво да ли Ви, ево неспорно чули смо јуче од како рече колега од сведока Стаматовића који је био водник, сад више не знам у којој чети, да је Вукашиновић био тада тамо и испитивао неке заробљене?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не само био него и обављао неке радње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате за тако што?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би он тамо тражио и тако даље, не можемо питати сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се ингеренције Вукашиновића простиру и на Овчару и на тај простор за који одговорност има 80-та моторизована бригада из Крагујевца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим ако је то зона одговорности оперативне групе југ, а јесте, онда не знам зашто се не би те ингеренције простирале и на Овчару.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Због тога што сведок каже да је то безбедносни орган који нема могућности, он само руководи а не командује, а шта значи руковођење, шта значи руководити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се са овим Вашим питањем, и мени се то наметнуло као непримерено у војсци руковођење, па Ви правите разлику између наредбодавне линије и линије руковођења?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Апсолутно, орган безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте у том контексту нешто причали о некој саветодавној улози, па сад не видим, неспојиво ми је то двоје јел?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи орган безбедности може да предложи команданту, говорим уопштено, може да предложи команданту предузимање неке акције из безбедносних разлога а акцију реализује командант, командује јединицом и тако даље, значи он доноси наредбу о употреби јединице и тако даље, али су подаци добивени од стране службеног органа односно органа безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, а шта значи функција руковођења органа безбедности?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи орган безбедности у свакој јединици у то време говорим, је био задужен пре свега за стручно усмеравање, едуковање и обучавање људства, говорим о полицији, кад говорим конкретно о полицији, даље о избору људи и, односно врши ту безбедносну проверу лица која треба да буду примљена у састав војне полиције, води рачуна о школовању, о упућивању људи на школовању и поред свега, значи то је та стручна црта органа безбедности према полицији, и нормално о, примера ради, о својим оперативним сазнањима уколико треба да дође, односно уколико је дошло до установљавања непријатељске делатности уступа и прави план о пресецању а, то су ти оперативни подаци које командант преточи у наредби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из свега овога што Ви рекосте ја не видим ништа руководно, разумете, стручно, па усмеравање, па безбедносне провере, па, али не видим ништа руководно везано за војну полицију. Руковођење по мени подразумева издавање неких, доношења неких одлука, ајде да не кажем издавање наређења него доношење неких одлука које ови треба, са којима руководиоц руководи да спроведу, разумете? Па не видим ту ништа руководно и у том смислу сам и прихватио ово питање

заменика тужиоца али кажем не видим ништа руководно у овоме што Ви рекосте заиста.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па не знам стварно, у сваком случају он усмерава, односно води кадровање у полицији, он је тај који одлучује ко ће бити, односно да је мишљење команданту ко треба на којој дужности да буде, он руководи акцијом, не командује. Командује ако је дошло, поново се враћам на тај пример, ако је дошло до откривања било какве делатности, он руководи термином, тајмингом, акцијом, али не командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, дакле у том смислу?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: У том смислу, на лицу места командант излази обучен у специјалну униформу војне полиције и пресеца и врши лишавање слободе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово могу да разумем, да то могу.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Али нема ту функцију да потпише наређење да јединица крене било где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ја, ризиковаћу да ми неко каже да сам циник али мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли службом руководи, колега Вукотићу, сачекајте да, угасите микрофон, сачекајте да колега тужилац заврши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сад опет не схватам, нека ми помогне да схватим и нама свима, нити саветодавну, нити едукативну, нити кадровску, нити не знам било какву улогу официра старијег од њега на Овчари у то време који испитује у «панама» шеширу и панцир прслуку једно лице везано за догађај који је тамо видео 20-пог, па која је сад то улога тог официра тамо у том тренутку, из овог корпуса функција или активности коју имају ови тамо, шта ће тамо безбедносни орган на Овчари уколико он има само саветоватну, едукативну и кадровску улогу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо сад, пошто сведок непосредних сазнања те врсте нема, а ми му предочисмо да јесте Вукашиновић био, ајмо сад да покушамо господине Каранфилов да Вас сад претворимо у војног експерта па да нам онда одговорате као војни експерт шта би тамо тражио, ево то Вас пита заменик, шта би тражио, имао да тражи заменик Шљивачнанинов?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Значи ја стварно не знам зашто је био, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Ако ме питате моје мишљење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нечелно, оно шта би имао да тражи тамо?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Практично је могло да се деси да се дошло до оперативног податка да неко од лица које је ту присутно има код себе или шта од папира или зна неки податак који је тог тренутка био битан за контраобавештајни рад, значи неоспорна је чињеница шта ако се дошло до податка да на том терену борави.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Независно од тога ко је која бригада, да ли ad hoc у одређеној ситуацији, како стоји са наредбом вишег чина нижем чину из исте војске, да ли може виши чин да нареди нешто нижем без обзира на те ингеренције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Разумете?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумете?

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Да ли може старешина вишег чина да командује старешини нижег чина из друге јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да нареди.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да нареди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му нареди, да, да.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Само ако је од претпостављене команде.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не може рецимо пуковник ту негде да се нађе из оног, групе север, из новосадског корпуса, може ли он да командује Везмаревићу?
СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Молим Вас, па не може он да прима наређења ван своје команде.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не могу да схватим то али добро.
СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Па да ли може, онда се нарушава линија командовања у тој јединици.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не то разумемо, немојте објашњавати, разумео то. Оптужени Златар је желео још нешто.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Пошто господин рече да су се издавале пропуснице у Београду, мене само интересује где су издаване те пропуснице?
СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не знам локацију тачну, не знам, јер ми смо само имали.
ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Како знате онда да су се издавале у Београду?
СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Зато што смо имали примерак пропуснице која је била издавана од стране I армије, примерак, кад кажем примерак била је уникат примерак да би могло да се прати с којим пропусницама може да се уђе а знам из простог разлога што је, значи у пракси се видело да је из I армије неко потписивао и она је била надлежна између осталих ваљда за то, али из I армије је стизало и кад су новинари у питању и не знам ко је све долазио са тим позивницама.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Каранфилов да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?
СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок трошкове доласка не тражи.

Хвала лепо можете ићи.

СВЕДОК БОРЧО КАРАНФИЛОВ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се прекида, наставиће се:

-10.05.2007. године са почетком у 09,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА